

Službeni list

Europske unije

C 165

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 65.
19. travnja 2022.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2022/C 165/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2022/C 165/02 Spojeni predmeti C-143/20 i C-213/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Poljska) – A/O (C-143/20), G. W., E. S./A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20) („Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno pružanje usluga – Izravno životno osiguranje – Ugovori o životnom osiguranju povezani s investicijskim fondovima nazvani „unit-linked” – Direktiva 2002/83/EZ – Članak 36. – Direktiva 2002/92/EZ – Članak 12. stavak 3. – Obveza priopćavanja informacija prije sklapanja ugovora – Informacije o prirodi temeljne imovine „unit-linked” ugovora o osiguranju – Područje primjene – Doseg – Direktiva 2005/29/EZ – Članak 7. – Nepoštena poslovna praksa – Zavaravajuće izostavljanje”) 2

2022/C 165/03 Predmet C-160/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Rotterdam – Nizozemska) – Stichting Rookpreventie Jeugd i dr./Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport („Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2014/40/EU – Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih proizvoda – Proizvodi koji ne poštuju maksimalne razine emisije – Zabrana stavljanja na tržište – Mjerna metoda – Cigarete s filtrom koji ima mikrootvore za ventilaciju – Mjerenje emisija na temelju ISO normi – Norme koje nisu objavljene u Službenom listu Europske unije – Usklađenost sa zahtjevima objavljivanja propisanim u članku 297. stavku 1. UFEU-a u vezi s načelom pravne sigurnosti – Usklađenost s načelom transparentnosti”) 3

HR

2022/C 165/04	Predmet C-175/20: Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – „SS” SIA/Valsts ieņēmumu dienests (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 2. – Područje primjene – Članak 4. – Pojam „obrada” – Članak 5. – Načela obrade – Ograničavanje svrhe – Smanjenje količine podataka – Članak 6. – Zakonitost obrade – Obrada nužna za izvršavanje zadaće od javnog interesa povjerene voditelju obrade – Obrada nužna za ispunjenje zakonske obveze voditelja obrade – Članak 23. – Ograničenja – Obrada podataka u porezne svrhe – Zahtjev za otkrivanje informacija u vezi s oglasima za prodaju vozila na internetskoj stranici – Proporcionalnost)	5
2022/C 165/05	Predmet C-226/20 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. veljače 2022. – Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL/Europska komisija, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade („Žalba – Damping – Uvoz toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije, Srbije i Ukrajine – Završetak postupka u vezi s uvozom iz Srbije – Utvrđivanje postojanja štete – Kumulativna procjena učinaka uvoza iz više trećih zemalja – Uredba (EU) 2016/1036 – Članak 3. stavak 4. – Završetak postupka bez uvođenja mjera – Članak 9. stavak 2. – „Zanemarivost” uvoza – Prag de minimis – Diskrecijska ovlast Europske komisije”)	6
2022/C 165/06	Predmet C-257/20: Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – „Viva Telecom Bulgaria” EOOD/ Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija („Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez po odbitku na fiktivne kamate u vezi s beskatmatnim zajmom koji je rezidentnom društvu kćeri odobrilo nerezidentno matično društvo – Direktiva 2003/49/EZ – Isplata kamata između povezanih trgovačkih društava različitih država članica – Članak 1. stavak 1. – Izuzeće od plaćanja poreza po odbitku – Članak 4. stavak 1. točka (d) – Izuzeća od određenih plaćanja – Direktiva 2011/96/EU – Porez na dohodak pravnih osoba – Članak 1. stavak 1. točka (b) – Raspodjela profita od strane rezidentnog društva kćeri njezinu nerezidentnom matičnom društvu – Članak 5. – Izuzeće od plaćanja poreza po odbitku – Direktiva 2008/7/EZ – Prikupljanje kapitala – Članak 3. – Priljev kapitala – Članak 5. stavak 1. točka (a) – Izuzeće od neizravnog poreza – Članci 63. i 65. UFEU a – Slobodno kretanje kapitala – Oporezivanje bruto iznosa fiktivnih kamata – Postupak povrata radi odbitka troškova povezanih s dodjelom zajma i mogućeg povrata – Različit tretman – Opravdanje – Uravnotežena raspodjela ovlasti oporezivanja među državama članicama – Učinkovitost naplate poreza – Borba protiv utaje poreza”)	6
2022/C 165/07	Predmet C-262/20: Presuda Suda (drugo vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rayonen sad Lukovit – Bugarska) – VB/Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto” („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Organizacija radnog vremena – Direktiva 2003/88/EZ – Članak 8. – Članak 12. točka (a) – Članci 20. i 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Smanjenje uobičajenog trajanja noćnog rada u odnosu na dnevni rad – Radnici u javnom i privatnom sektoru – Jednako postupanje”)	7
2022/C 165/08	Predmet C-283/20: Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgija) – CO i dr./MJ, Europska komisija, Europska služba za vanjsko djelovanje, Vijeće Europske unije, Eulex Kosovo („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) – Misija Europske unije za uspostavu vladavine prava na Kosovu (EULEX KOSOVO) – Zajednička akcija 2008/124/ZVSP – Članak 8. stavci 3. i 5., članak 9. stavak 3. i članak 10. stavak 3. – Svojstvo poslodavca osoblja misije – Članak 16. stavak 5. – Subrogacijski učinak”)	8
2022/C 165/09	Predmet C-290/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Satversmes tiesa – Latvija) – „Latvijas Gāze” AS („Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište prirodnog plina – Direktiva 2009/73/EZ – Članak 2. točka 3. – Pojam „transport” – Članak 23. – Ovlašt odlučivanja o priključenju sustava skladišta plina, terminala za ponovno uplinjavanje ukapljenog prirodnog plina i industrijskih kupaca na transportni sustav – Članak 32. stavak 1. – Pristup trećih osoba sustavu – Mogućnost izravnog priključivanja krajnjih kupaca na sustav za transport prirodnog plina”)	9

2022/C 165/10	Predmet C-300/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Bund Naturschutz in Bayern e.V./Landkreis Rosenheim (Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 2001/42/EZ – Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš – Članak 2. točka (a) – Pojam „planovi i programi” – Članak 3. stavak 2. točka (a) – Akti koji su izrađeni za određene sektore i koji određuju okvir za buduće odobranje za provedbu projekata navedenih u prilogima I. i II. Direktivi 2011/92/EU – Članak 3. stavak 4. – Akti kojima se određuje okvir za buduće odobranje provedbe projekata – Uredba o očuvanju krajolika koju je usvojilo lokalno tijelo)	10
2022/C 165/11	Predmet C-364/20 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 24. veljače 2022. – Ernests Bernis, Oļegs Fiļš, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA/Jedinstveni sanacijski odbor, Europska središnja banka („Žalba – Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Oporavak i sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava – Jedinstveni sanacijski mehanizam za kreditne institucije i određena investicijska društva (SRM) – Uredba (EU) br. 806/2014 – Članak 18. – Postupak sanacije – Izjava Europske središnje banke o propadanju ili vjerojatnoj propasti subjekta – Odluka Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) da ne donosi sanacijski program – Nepostojanje javnog interesa – Likvidacija u skladu s nacionalnim pravom – Dioničari – Nepostojanje izravnog utjecaja – Neopuštenost”)	11
2022/C 165/12	Predmet C-389/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Vigo – Španjolska) – CJ/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) („Zahtjev za prethodnu odluku – Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti – Direktiva 79/7/EEZ – Članak 4. stavak 1. – Zabrana svake diskriminacije na temelju spola – Osobe koje pružaju usluge u kućanstvu – Zaštita u slučaju nezaposlenosti – Isključenje – Stavljanje radnica u posebno nepovoljan položaj – Legitimni ciljevi socijalne politike – Proporcionalnost”)	11
2022/C 165/13	Predmet C-451/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Korneuburg – Austrija) – Airhelp Limited/Austrian Airlines AG („Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 3. stavak 1. – Područje primjene – Izravno povezani let s polazištem i odredištem u trećoj zemlji – Jedinstvena rezervacija pri zračnom prijevozniku Zajednice – Presjedanje na državnom području države članice – Članak 5. stavak 1. točka (c) podtočka iii. i članak 7. – Zakašnjeli zamjenski let – Uzimanje u obzir stvarnog vremena dolaska u svrhu odštete”)	12
2022/C 165/14	Predmet C-452/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – PJ/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze („Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstva – Direktiva 2014/40/EU – Članak 23. stavak 3. – Okvirna konvencija Svjetske zdravstvene organizacije o nadzoru nad duhanom – Zabrana prodaje duhanskih proizvoda maloljetnicima – Sustav sankcija – Djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće sankcije – Obveza prodavatelja duhanskih proizvoda da provjere dob kupca prilikom prodaje tih proizvoda – Novčana kazna – Obavljanje djelatnosti kafića u kojem se prodaju i duhanski proizvodi – Privremeno oduzimanje odobrenja za obavljanje djelatnosti u trajanju od 15 dana – Načelo proporcionalnosti – Načelo opreznosti”)	13
2022/C 165/15	Predmet C-463/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d’État – Belgija) – Namur-Est Environnement ASBL/Région wallonne („Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 2011/92/EU – Procjena učinaka određenih projekata na okoliš – Direktiva 92/43/EEZ – Očuvanje prirodnih staništa – Odnos postupka procjene i odobrenja iz članka 2. Direktive 2011/92/EU i nacionalnog postupka odstupanja od mjera zaštite vrsta predviđenih Direktivom 92/43/EEZ – Pojam „odobrenje za provedbu projekta” – Složeni postupak donošenja odluka – Obveza procjene – Materijalni doseg – Faza postupka u kojoj se mora osigurati sudjelovanje javnosti u donošenju odluka”)	13

2022/C 165/16	Predmet C-483/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Belgija) – XXXX/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička politika u području azila – Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite – Direktiva 2013/32/EU – Članak 33. stavak 2. točka (a) – Nedopuštenost zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u državi članici podnio državljanin treće zemlje koji je stekao status izbjeglice u drugoj državi članici pri čemu maloljetno dijete tog državljanina, koje je korisnik supsidijarne zaštite, boravi u prvoj državi članici – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 7. – Pravo na poštovanje obiteljskog života – Članak 24. – Najbolji interes djeteta – Nepostojanje povrede članka 7. i 24. Povelje o temeljnim pravima zbog nedopuštenosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Direktiva 2011/95/EU – Članak 23. stavak 2. – Obveza država članica da vode računa o održavanju obiteljskog jedinstva korisnikâ međunarodne zaštite”)	14
2022/C 165/17	Predmet C-532/20: Presuda Suda (deveto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Curtea de Apel București – Rumunjska) – Alstom Transport SA/Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București („Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 92/13/EEZ – Postupci nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru – Članak 1. stavci 1. i 3. – Pristup postupcima preispitivanja – Članak 2.c – Rokovi za podnošenje zahtjeva za preispitivanje – Izračun – Zahtjev za preispitivanje odluke o dopuštenosti ponuditeljeva sudjelovanja”)	15
2022/C 165/18	Predmet C-536/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – „Tiketa” UAB/M. Š. („Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2011/83/EU – Potrošački ugovori – Pojam „trgovac” – Obveza informiranja u vezi s ugovorima na daljinu – Zahtjev pružanja informacija na jasan i razumljiv način te na trajnom nosaču podataka”)	16
2022/C 165/19	Predmet C-563/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Warszawie – Poljska) – ORLEN KolTrans sp. z o.o. / Prezes Urzędu Transportu Kolejowego („Zahtjev za prethodnu odluku – Željeznički prijevoz – Direktiva 2001/14/EZ – Članak 4. – Određivanje infrastrukturnih pristojbi odlukom upravitelja – Članak 30. stavak 2. – Pravo žalbe željezničkih prijevoznika – Članak 30. stavak 6. – Sudski nadzor odluka regulatornog tijela”)	17
2022/C 165/20	Predmet C-582/20: Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunjska) – SC Cridar Cons SRL / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 167. i 168. – Pravo na odbitak – Odbijanje – Utaja poreza – Izvođenje dokaza – Prekid postupka po upravnoj žalbi koja se odnosi na porezno rješenje kojim je odbijeno pravo na odbitak, do ishoda kaznenog postupka – Postupovna autonomija država članica – Načelo porezne neutralnosti – Pravo na dobru upravu – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima”)	18
2022/C 165/21	Predmet C-590/20: Presuda Suda (osmo vijeće) od 3. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri i dr./UK i dr. („Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje odredbi utvrđenih zakonima i drugim propisima u vezi s djelatnosti liječnika – Direktive 75/363/EEZ i 82/76/EEZ – Specijalističko usavršavanje liječnika – Odgovarajuća naknada – Primjena Direktive 82/76/EEZ na usavršavanja koja su započela prije datuma njezina stupanja na snagu i koja su se nastavila nakon isteka roka za prenošenje”)	19
2022/C 165/22	Predmet C-605/20: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda / Autoridade Tributária e Aduaneira („Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 2. stavak 1. točka (c) – Primjenjivost ratione temporis – Isporuke koje podliježu PDV-u – Isporuka usluga uz naknadu – Kriteriji – Odnos unutar grupe – Isporuke koje se sastoje od popravka ili zamjene sastavnih dijelova vjetroagregata pod jamstvom i sastavljanja izvješća o neusklađenosti – Obavijesti o terećenju koje je izdao isporučitelj bez navođenja PDV-a – Isporučiteljev odbitak PDV-a za proizvode i usluge za koje su mu račun izdali njegovi podizvođači na osnovi istih isporuka”)	19

2022/C 165/23	Spojeni predmeti C-52/21 i 53/21: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Liège – Belgija) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL / État belge (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL / État belge (C-53/21), (Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno pružanje usluga – Članak 56. UFEU-a – Ograničenja – Porezno zakonodavstvo – Porez na dobit – Obveza kupaca usluga da sastave i prosljede poreznoj upravi popratnu dokumentaciju koja se odnosi na iznose koje su naplatili pružatelji usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici – Nepostojanje takve obveze glede pružanja usluga isključivo u jednoj državi članici – Opravdanje – Učinkovitost poreznog nadzora – Proporcionalnost)	20
2022/C 165/24	Predmet C-430/21: Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Curtea de Apel Craiova – Rumunjska) – postupak koji je pokrenuo RS („Zahtjev za prethodnu odluku – Vladavina prava – Neovisnost pravosuđa – Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Nadređenost prava Unije – Nepostojanje ovlaštenja nacionalnog suda da ispituje usklađenost s pravom Unije nacionalnog zakonodavstva za koje je ustavni sud dotične države članice utvrdio da je u skladu s ustavom – Stegovni postupak”)	21
2022/C 165/25	Spojeni predmeti C-562/21 PPU i C-563/21 PPU: Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. veljače 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskih uhidbenih naloga izdanih protiv X-a (C-562/21 PPU), Y-a (C-563/21 PPU) („Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhidbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 1. stavak 3. – Postupci predaje između država članica – Pretpostavke izvršenja – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. drugi stavak – Temeljno pravo na pošteno suđenje pred zakonom prethodno ustanovljenim neovisnim i nepristranim sudom – Sustavni ili opći nedostaci – Ispitivanje u dvije faze – Kriteriji primjene – Obveza pravosudnog tijela izvršenja da konkretno i precizno provjeri postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi za vjerovanje da će osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog u slučaju predaje biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede svojeg temeljnog prava na pošteno suđenje pred zakonom prethodno ustanovljenim neovisnim i nepristranim sudom”)	21
2022/C 165/26	Predmet C-437/20: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 10. siječnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Parma – Italija) – kazneni postupak protiv osoba ZI i TQ („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Igre na sreću – Koncesije za djelatnost prikupljanja oklada – Produljenje već dodijeljenih koncesija – Ozakonjenje centara za prijenos podataka (CTD) koji obavljaju tu djelatnost bez koncesije i policijskog odobrenja – Ograničeni rok – Očita nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku”)	22
2022/C 165/27	Predmet C-550/21: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 21. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione tributaria provinciale di Roma – Italija) – Leonardo SpA/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Nepostojanje dostatnih objašnjenja – Očita nedopuštenost)	23
2022/C 165/28	Predmet C-63/22: Rješenje predsjednika Suda od 23. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden – Njemačka) – TV/Land Hessen („Zaštita osobnih podataka – Obavještajna agencija (Ured za gospodarske informacije) – Ocjenjivanje kreditne sposobnosti (scoring) fizičkih osoba na temelju neprovjerenih informacija koje su dostavili vjerovnici – Zakonitost obrade podataka i zajednička odgovornost za tu obradu”)	23
2022/C 165/29	Predmet C-322/21 P: Žalba koju su 24. svibnja 2021. podnijeli Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol i Fernando Presencia protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 27. travnja 2021. u predmetu T-719/20, Macías Chávez i dr./Španjolska i Parlament	24
2022/C 165/30	Predmet C-557/21 P: Žalba koju je 10. rujna 2021. podnijela Acciona, S.A. protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 30. lipnja 2021. u predmetu T-362/20, Acciona/EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)	24

2022/C 165/31	Predmet C-710/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. studenoga 2021. uputio Obersten Gerichtshofs (Austrija) – IEF Service GmbH/HB	24
2022/C 165/32	Predmet C-817/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2021. uputila Curtea de Apel București (Rumunjska) – R. I./Inspeția Judiciară, N. L.	25
2022/C 165/33	Predmet C-827/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. prosinca 2021. uputila Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Banca A/ANA., Predsjednik ANAF-a	26
2022/C 165/34	Predmet C-15/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. siječnja 2022. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – RF/Finanzamt G	26
2022/C 165/35	Predmet C-23/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. siječnja 2022. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2022/C 165/36	Predmet C-51/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2022. uputio Pesti Központi Kerületi Bíróság (Mađarska) — PannonHitel Pénzügyi Zrt./Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)	28
2022/C 165/37	Predmet C-62/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2022. uputio Amtsgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – IA/DER Touristik Deutschland GmbH	28
2022/C 165/38	Predmet C-70/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Viagogo AG/ Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	29
2022/C 165/39	Predmet C-73/22 P: Žalba koju su 3. veljače 2022. podnijeli Grupa Azoty S.A., Azomureș SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Alloedapis protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 29. studenoga 2021. u predmetu T-726/20, Grupa Azoty i dr./Komisija	29
2022/C 165/40	Predmet C-77/22 P: Žalba koju su 4. veljače 2022. podnijeli Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton, Trevira GmbH protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 29. studenoga 2021. u predmetu T-741/20, Advansa Manufacturing i dr./Komisija	31
2022/C 165/41	Predmet C-86/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. veljače 2022. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Papier Mettler Italia S.r.l. / Ministero della Transizione Ecologica (già Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico	32
2022/C 165/42	Predmet C-97/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2022. uputio Landgericht Essen (Njemačka) – DC/HJ	33
Opći sud		
2022/C 165/43	Predmet T-434/21: Rješenje Općeg suda od 10. veljače 2022. – TO/EEA („Javna služba – Izvršenje presude Općeg suda – Odluka koja nije osporena u rokovima – Pravomoćnost – Uvjetna obveza koju je tijelo nadležno za sklapanje ugovora o radu preuzelo u kontekstu mirnog rješenja spora izvan Općeg suda – Ponuda mirnog rješenja spora koju tužitelj nije prihvatio – Nepostojanje akta koji negativno utječe – Nedopuštenost”)	34
2022/C 165/44	Predmet T-71/22: Tužba podnesena 27. siječnja 2022. – BNP Paribas/SRB	34
2022/C 165/45	Predmet T-86/22: Tužba podnesena 15. veljače 2022. – Associazione „Terra Mia Amici No Tap”/EIB	36
2022/C 165/46	Predmet T-87/22: Tužba podnesena 17. veljače 2022. – Hahn Rechtsanwälte/Komisija	38
2022/C 165/47	Predmet T-101/22: Tužba podnesena 21. veljače 2022. – OG i dr./Komisija	39

2022/C 165/48	Predmet T-102/22: Tužba podnesena 22. veljače 2022. – Transgourmet Ibérica/EUIPO – Aldi (Gourmet)	40
2022/C 165/49	Predmet T-106/22: Tužba podnesena 24. veljače 2022. – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)	41
2022/C 165/50	Predmet T-107/22: Tužba podnesena 28. veljače 2022. – Adega Ponte da Boga/EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)	42
2022/C 165/51	Predmet T-113/22: Tužba podnesena 3. ožujka 2022. – OK/ESVD	42

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2022/C 165/01)***Posljednja objava**

SL C 158, 11.4.2022.

Prethodne objave

SL C 148, 4.4.2022.

SL C 138, 28.3.2022.

SL C 128, 21.3.2022.

SL C 119, 14.3.2022.

SL C 109, 7.3.2022.

SL C 95, 28.2.2022.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (treće vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Poljska) – A/O (C-143/20), G. W., E. S./A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

(Spojeni predmeti C-143/20 i C-213/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno pružanje usluga – Izravno životno osiguranje – Ugovori o životnom osiguranju povezani s investicijskim fondovima nazvani „unit-linked” – Direktiva 2002/83/EZ – Članak 36. – Direktiva 2002/92/EZ – Članak 12. stavak 3. – Obveza priopćavanja informacija prije sklapanja ugovora – Informacije o prirodi temeljne imovine „unit-linked” ugovora o osiguranju – Područje primjene – Doseg – Direktiva 2005/29/EZ – Članak 7. – Nepoštena poslovna praksa – Zavaravajuće izostavljanje”)

(2022/C 165/02)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: A (C-143/20), G. W., E. S. (C-213/20)

Tuženici: O (C-143/20), A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

Izreka

1. Članak 36. stavak 1. Direktive 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju treba tumačiti na način da se informacije koje su u njemu navedene moraju priopćiti potrošaču koji, u svojstvu osiguranika, pristupa skupnom ugovoru o životnom osiguranju povezanom s investicijskim fondom, sklopljenom između društva za osiguranje i ugovaratelja osiguranja koji je poduzetnik. Na društvu za osiguranje je da priopći te informacije ugovaratelju osiguranja koji je poduzetnik, koji ih mora prenijeti tom potrošaču prije njegova pristupanja tom ugovoru, zajedno sa svim drugim pojašnjenjima koja se pokažu potrebnima s obzirom na njegove zahtjeve i potrebe, u skladu s tom odredbom, u vezi s člankom 12. stavkom 3. Direktive 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju u osiguranju.
2. Članak 36. stavak 1. Direktive 2002/83, u vezi s točkom (a)12 dijela A. Priloga III. toj direktivi, treba tumačiti na način da podaci o prirodi temeljne imovine koji se potrošaču moraju priopćiti prije njegova pristupanja skupnom unit-linked ugovoru povezanom s investicijskim fondom moraju uključivati podatke o bitnim svojstvima te temeljne imovine. Ti podaci:

— moraju uključivati jasne, točne i razumljive informacije o gospodarskoj i pravnoj prirodi navedene temeljne imovine kao i o strukturnim rizicima koji su s njome povezani i

- ne moraju nužno uključivati iscrpne informacije o prirodi i razmjeru svih investicijskih rizika povezanih s ulaganjem u tu temeljnu imovinu ni iste informacije kao što su one koje je izdavatelj financijskih instrumenata koji čine tu temeljnu imovinu priopćio društvu za osiguranje na temelju članka 19. stavka 3. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ.
3. Članak 36. stavak 1. Direktive 2002/83 treba tumačiti na način da se informacije iz točke (a)12 dijela A. Priloga III. toj direktivi ne moraju nužno priopćiti potrošaču koji, u svojstvu osiguranika, pristupa skupnom unit-linked ugovoru povezanom s investicijskim fondom u okviru zasebnog predugovornog postupka i da mu se ne protivi nacionalna odredba na temelju koje bi bilo dostatno da te informacije budu spomenute u tom ugovoru, pod uvjetom da se on pravodobno uruči tom potrošaču prije njegova pristupanja kako bi mu se omogućilo da donese upućenu odluku o izboru proizvoda osiguranja koji najbolje odgovara njegovim potrebama.
4. Članak 36. stavak 1. Direktive 2002/83 treba tumačiti na način da se njime ne zahtijeva da se smatra da nepravilno ispunjenje obveze priopćavanja informacija iz točke (a)12 dijela A. Priloga III. toj direktivi dovodi do ništavosti ili nevaljanosti skupnog unit-linked ugovora povezanog s investicijskim fondom ili izjave o pristupanju tom ugovoru i tako potrošaču koji mu je pristupio dodjeljuje pravo na povrat uplaćenih premija osiguranja, pod uvjetom da postupovna pravila koja su nacionalnim pravom predviđena za ostvarivanje prava pozivanja na tu obvezu priopćavanja informacija ne dovode u pitanje djelotvornost tog prava tako što odvrćaju tog potrošača od njegova ostvarivanja.
5. Članak 7. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) treba tumačiti na način da nepriopćavanje informacija iz članka 36. stavka 1. Direktive 2002/83, u vezi s točkom (a)12 dijela A. Priloga III. toj direktivi, potrošaču koji pristupa skupnom unit-linked ugovoru povezanom s investicijskim fondom može činiti zavaravajuće izostavljanje u smislu te odredbe.

(¹) SL C 209, 22. 6. 2020.
SL C 304, 14. 9. 2020.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Rechtbank Rotterdam – Nizozemska) – Stichting Rookpreventie Jeugd i dr./Staatssecretaris van
Volksgezondheid, Welzijn en Sport**

(Predmet C-160/20) (¹)

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2014/40/EU – Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih
proizvoda – Proizvodi koji ne poštuju maksimalne razine emisije – Zabrana stavljanja na tržište – Mjerna
metoda – Cigarete s filtrom koji ima mikrootvore za ventilaciju – Mjerenje emisija na temelju ISO normi –
Norme koje nisu objavljene u Službenom listu Europske unije – Usklađenost sa zahtjevima objavljivanja
propisanimima u članku 297. stavku 1. UFEU-a u vezi s načelom pravne sigurnosti – Usklađenost s načelom
transparentnosti”)**

(2022/C 165/03)

Jezik postupka: nizozemska

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Rotterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Stichting Rookpreventie Jeugd, Stichting Inspire2live, Rode Kruis Ziekenhuis BV, Stichting ClaudicatioNet, Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Verzekeringsgeneeskunde, Accare, Stichting Universitaire en Algemene Kinder- en Jeugdpsychiatrie Noord-Nederland, Vereniging Praktijkhoudende Huisartsen, Nederlandse Vereniging van Artsen voor Longziekten en Tuberculose, Nederlandse Federatie van Kankerpatiëntenorganisaties, Nederlandse Vereniging Arbeids- en Bedrijfsgeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Cardiologie, Koepel van Artsen Maatschappij en Gezondheid, Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde, College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Tuženik: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

uz sudjelovanje: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftabakfabrikanten (VSK),

Izreka

1. Članak 4. stavak 1. Direktive 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ treba tumačiti na način da se njime propisuje da se maksimalne razine emisije određene u članku 3. stavku 1. te direktive u pogledu katrana, nikotina i ugljikova monoksida iz cigareta namijenjenih stavljanju na tržište ili proizvedenih u državama članicama moraju mjeriti primjenom mjernih metoda koje proizlaze iz ISO normi 4387, 10315, 8454 i 8243, na koje se upućuje u navedenom članku 4. stavku 1.
2. Prilikom razmatranja prvog pitanja nije utvrđen nijedan element koji utječe na valjanost članka 4. stavka 1. Direktive 2014/40 s obzirom na načelo transparentnosti, Uredbu Vijeća (EU) br. 216/2013 od 7. ožujka 2013. o elektroničkom izdanju Službenog lista Europske unije i članak 297. stavak 1. UFEU-a, u vezi s načelom pravne sigurnosti.
3. Prilikom razmatranja trećeg pitanja točke (a) nije utvrđen nijedan element koji utječe na valjanost članka 4. stavka 1. Direktive 2014/40 s obzirom na članak 5. stavak 3. Okvirne konvencije Svjetske zdravstvene organizacije o nadzoru nad duhanom.
4. Prilikom razmatranja trećeg pitanja točke (b) nije utvrđen nijedan element koji utječe na valjanost članka 4. stavka 1. Direktive 2014/40 s obzirom na članak 114. stavak 3. UFEU-a, Okvirnu konvenciju Svjetske zdravstvene organizacije o nadzoru nad duhanom te članke 24. i 35. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
5. U slučaju kada članak 4. stavak 1. Direktive 2014/40 nema učinak prema pojedincima, metoda korištena u svrhe primjene njezina članka 3. stavka 1. mora biti prikladna, s obzirom na znanstvene i tehničke napretke ili međunarodno dogovorene standarde, za mjerenje razina emisija koje se otpuštaju prilikom namjenske uporabe cigarete, i imati kao osnovu visoku razinu zaštite ljudskog zdravlja, pogotovo za mlade ljude, pri čemu točnost mjerenja ostvarenih tom metodom moraju provjeriti laboratoriji koje su odobrila i koje prate nadležna tijela država članica iz članka 4. stavka 2. navedene direktive.

(¹) SL C 222, 6. 7. 2020.

Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – „SS” SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-175/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 2. – Područje primjene – Članak 4. – Pojam „obrada” – Članak 5. – Načela obrade – Ograničavanje svrhe – Smanjenje količine podataka – Članak 6. – Zakonitost obrade – Obrada nužna za izvršavanje zadaće od javnog interesa povjerene voditelju obrade – Obrada nužna za ispunjenje zakonske obveze voditelja obrade – Članak 23. – Ograničenja – Obrada podataka u porezne svrhe – Zahtjev za otkrivanje informacija u vezi s oglasima za prodaju vozila na internetskoj stranici – Proporcionalnost)

(2022/C 165/04)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „SS” SIA

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Izreka

1. Odredbe Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) treba tumačiti na način da prikupljanje informacija koje uključuju veliku količinu osobnih podataka od gospodarskog subjekta, koje provodi porezna uprava, podliježe zahtjevima te uredbe, osobito onima propisanim njezinim člankom 5. stavkom 1.
2. Odredbe Uredbe 2016/679 treba tumačiti na način da porezna uprava države članice ne može odstupiti od odredaba članka 5. stavka 1. te uredbe ako joj takvo pravo nije dodijeljeno zakonskom mjerom u smislu njezina članka 23. stavka 1.
3. Odredbe Uredbe 2016/679 treba tumačiti na način da im se ne protivi to da porezna uprava države članice nametne pružatelju usluga internetskog oglašavanja da joj otkrije informacije koje se odnose na porezne obveznike koji su objavili oglase u nekoj od rubrika njegova internetskog portala, pod uvjetom, među ostalim, da su ti podaci nužni s obzirom na posebne svrhe za koje se prikupljaju i da razdoblje na koje se odnosi prikupljanje navedenih podataka ne prelazi trajanje koje je krajnje nužno za postizanje željenog cilja u općem interesu

⁽¹⁾ SL C 222, 6. 7. 2020.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. veljače 2022. – Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL/Europska komisija, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade

(Predmet C-226/20 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Damping – Uvoz toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije, Srbije i Ukrajine – Završetak postupka u vezi s uvozom iz Srbije – Utvrđivanje postojanja štete – Kumulativna procjena učinaka uvoza iz više trećih zemalja – Uredba (EU) 2016/1036 – Članak 3. stavak 4. – Završetak postupka bez uvođenja mjera – Članak 9. stavak 2. – „Zanemarivost” uvoza – Prag de minimis – Diskrecijska ovlast Europske komisije”)

(2022/C 165/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL (zastupnici: J. Killick i G. Forwood, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: u početku T. Maxian Rusche i A. Demeneix, zatim T. Maxian Rusche i G. Luengo, agenti), HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (zastupnik: R. Luff, odvjetnik)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Eurofer, Association européenne de l’Acier, AISBL snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije te društva HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade.

⁽¹⁾ SL C 313 od 21. 09. 2020.

Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – „Viva Telecom Bulgaria” EOOD/ Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija

(Predmet C-257/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez po odbitku na fiktivne kamate u vezi s beskamatnim zajmom koji je rezidentnom društvu kćeri odobrilo nerezidentno matično društvo – Direktiva 2003/49/EZ – Isplata kamata između povezanih trgovačkih društava različitih država članica – Članak 1. stavak 1. – Izuzeće od plaćanja poreza po odbitku – Članak 4. stavak 1. točka (d) – Izuzeća od određenih plaćanja – Direktiva 2011/96/EU – Porez na dohodak pravnih osoba – Članak 1. stavak 1. točka (b) – Raspodjela profita od strane rezidentnog društva kćeri njezinu nerezidentnom matičnom društvu – Članak 5. – Izuzeće od plaćanja poreza po odbitku – Direktiva 2008/7/EZ – Prikupljanje kapitala – Članak 3. – Priljev kapitala – Članak 5. stavak 1. točka (a) – Izuzeće od neizravnog poreza – Članci 63. i 65. UFEU a – Slobodno kretanje kapitala – Oporezivanje bruto iznosa fiktivnih kamata – Postupak povrata radi odbitka troškova povezanih s dodjelom zajma i mogućeg povrata – Različiti tretman – Opravdanje – Uravnotežena raspodjela ovlasti oporezivanja među državama članicama – Učinkovitost naplate poreza – Borba protiv utaje poreza”)

(2022/C 165/06)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: „Viva Telecom Bulgaria” EOOD

Druga stranka u kasacijskom postupku: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija

uz sudjelovanje: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bugarija

Izreka

1. Članak 1. stavak 1. Direktive Vijeća 2003/49/EZ od 3. lipnja 2003. o zajedničkom sustavu oporezivanja isplate kamata i [naknada za] licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica, u vezi s člankom 4. stavkom 1. točkom (d) te direktive, članak 5. Direktive Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2015/121 od 27. siječnja 2015., i članke 3. i 5. Direktive 2008/7/EZ Vijeća od 12. veljače 2008. o neizravnim porezima na prikupljanje kapitala treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji predviđa oporezivanje u obliku poreza po odbitku fiktivnih kamata koje bi rezidentno društvo kći kojem je njezino nerezidentno matično društvo odobrilo beskamatni zajam potonjem bilo dužno platiti u skladu s tržišnim uvjetima.
2. Članak 63. UFEU a, u vezi s načelom proporcionalnosti, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji predviđa oporezivanje u obliku poreza po odbitku fiktivnih kamata koje bi rezidentno društvo kći kojemu je nerezidentno matično društvo dodijelilo beskamatni zajam potonjem bilo dužno platiti da je taj zajam bio sklopljen u skladu s tržišnim uvjetima, kada se taj porez po odbitku primjenjuje na bruto iznos tih kamata, a da pritom u toj fazi nije moguće odbiti troškove povezane s tim zajmom s obzirom na to da je za potrebe ponovnog izračuna poreza po odbitku i eventualnog povrata potrebno podnijeti naknadni zahtjev u tom smislu pod uvjetom da, s jedne strane, trajanje postupka koji je tim nacionalnim propisom predviđen u tu svrhu nije prekomjerno i, s druge strane, da se na dugovane iznose plaćaju kamate.

(¹) SL C 279, 24. 8. 2020.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rayonen sad Lukovit – Bugarska) – VB/Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto”

(Predmet C-262/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Organizacija radnog vremena – Direktiva 2003/88/EZ – Članak 8. – Članak 12. točka (a) – Članci 20. i 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Smanjenje uobičajenog trajanja noćnog rada u odnosu na dnevni rad – Radnici u javnom i privatnom sektoru – Jednako postupanje”)

(2022/C 165/07)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rayonen sad Lukovit

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VB

Tuženik: Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto”

Izreka

1. Članak 8. i članak 12. točku (a) Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena treba tumačiti na način da se njima ne nalaže donošenje nacionalnog propisa kojim se predviđa da je uobičajeno trajanje noćnog rada za radnike u javnom sektoru, poput policajaca i vatrogasaca, kraće od uobičajenog trajanja dnevnog rada propisanog za te radnike. Takvi radnici u svakom slučaju moraju uživati druge zaštitne mjere koje se odnose na trajanje rada, plaću, naknadu ili slične pogodnosti, kojima se može nadoknaditi posebna težina noćnog rada koji obavljaju.
2. Članke 20. i 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da im se ne protivi to da se uobičajeno trajanje noćnog rada utvrđeno na sedam sati u zakonodavstvu države članice za radnike u privatnom sektoru ne primjenjuje na radnike u javnom sektoru, uključujući policajce i vatrogasce, ako se takva razlika u postupanju temelji na objektivnom i razumnom kriteriju, odnosno kada je ona u vezi s pravno dopuštenim ciljem kojem teži navedeno zakonodavstvo i kada je proporcionalna tom cilju.

(¹) SL C 279, 24. 8. 2020.

Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgija) – CO i dr./MJ, Europska komisija, Europska služba za vanjsko djelovanje, Vijeće Europske unije, Eulex Kosovo

(Predmet C-283/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) – Misija Europske unije za uspostavu vladavine prava na Kosovu (EULEX KOSOVO) – Zajednička akcija 2008/124/ZVSP – Članak 8. stavci 3. i 5., članak 9. stavak 3. i članak 10. stavak 3. – Svojstvo poslodavca osoblja misije – Članak 16. stavak 5. – Subrogacijski učinak”)

(2022/C 165/08)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CO i dr.

Tuženici: MJ, Europska komisija, Europske službe za vanjsko djelovanje, Vijeće Europske unije, Eulex Kosovo

Izreka

Članak 16. stavak 5. Zajedničke akcije Vijeća 2008/124/ZVSP od 4. veljače 2008. o Misiji Europske unije za uspostavu vladavine prava na Kosovu, EULEX KOSOVO, kako je izmijenjena Odlukom Vijeća 2014/349/ZVSP od 12. lipnja 2014., treba tumačiti na način da od 15. lipnja 2014. navodi misiju za uspostavu vladavine prava na Kosovu, zvanu EULEX KOSOVO, iz članka 1. te zajedničke akcije, kao odgovornu i slijedom toga kao tuženika u svim tužbama u vezi s posljedicama provedbe misije koja mu je povjerena, i to neovisno o okolnosti da su činjenice na kojima se zasniva takva tužba nastale prije 12. lipnja 2014., dana stupanja na snagu Odluke 2014/349.

(¹) SL C 297, 7. 9. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Satversmes tiesa – Latvija) – „Latvijas Gāze” AS

(Predmet C-290/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište prirodnog plina – Direktiva 2009/73/EZ – Članak 2. točka 3. – Pojam „transport” – Članak 23. – Ovlašt odlučivanja o priključenju sustava skladišta plina, terminala za ponovno uplinjavanje ukapljenog prirodnog plina i industrijskih kupaca na transportni sustav – Članak 32. stavak 1. – Pristup trećih osoba sustavu – Mogućnost izravnog priključivanja krajnjih kupaca na sustav za transport prirodnog plina”)

(2022/C 165/09)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Satversmes tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Latvijas Gāze” AS

uz sudjelovanje: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Izreka

1. Članak 23. i članak 32. stavak 1. Direktive 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ treba tumačiti na način da iz tih odredbi ne proizlazi da države članice moraju donijeti propis prema kojem, s jedne strane, svaki krajnji kupac može odabrati priključivanje bilo na sustav za transport ili na sustav za distribuciju prirodnog plina te mu je, s druge strane, operator dotičnog sustava dužan omogućiti priključivanje na taj sustav.
2. Članak 23. Direktive 2009/73 treba tumačiti na način da ne obvezuje države članice da donesu propis prema kojem samo industrijski kupac ima mogućnost priključenja na sustav za transport prirodnog plina.
3. Članak 2. točku 3. i članak 23. Direktive 2009/73 treba tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice prema kojem transport prirodnog plina obuhvaća transport prirodnog plina izravno do sustava za opskrbu krajnjeg kupca prirodnim plinom.

⁽¹⁾ SL C 297, 7. 9. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Bund Naturschutz in Bayern e.V./Landkreis Rosenheim

(Predmet C-300/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 2001/42/EZ – Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš – Članak 2. točka (a) – Pojam „planovi i programi” – Članak 3. stavak 2. točka (a) – Akti koji su izrađeni za određene sektore i koji određuju okvir za buduće odobravanje za provedbu projekata navedenih u prilogima I. i II. Direktivi 2011/92/EU – Članak 3. stavak 4. – Akti kojima se određuje okvir za buduće odobravanje provedbe projekata – Uredba o očuvanju krajolika koju je usvojilo lokalno tijelo)

(2022/C 165/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bund Naturschutz in Bayern e.V.

Tuženik: Landkreis Rosenheim

uz sudjelovanje: Landesanstalt für Umwelt, Volkshilfe und Verbraucherschutz Bayern, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Izreka

1. Članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš treba tumačiti na način da nacionalna mjera za zaštitu prirode i krajolika kojom se u tu svrhu utvrđuju opće zabrane i obveze pribavljanja odobrenja, ali se ne predviđaju dovoljno detaljna pravila o sadržaju, izradi i provedbi projekata navedenih u prilogima I. i II. Direktivi 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš, nije obuhvaćena područjem primjene te odredbe.
2. Članak 3. stavak 4. Direktive 2001/42 treba tumačiti na način da nacionalna mjera za zaštitu prirode i krajolika kojom se u tu svrhu utvrđuju opće zabrane i obveze pribavljanja odobrenja, ali se ne predviđaju dovoljno detaljna pravila o sadržaju, izradi i provedbi projekata, nije obuhvaćena područjem primjene te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 304, 14. 9. 2020.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 24. veljače 2022. – Ernests Bernis, Oļegs Fiļš, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA/Jedinstveni sanacijski odbor, Europska središnja banka

(Predmet C-364/20 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Oporavak i sanacija kreditnih institucija i investicijskih društava – Jedinstveni sanacijski mehanizam za kreditne institucije i određena investicijska društva (SRM) – Uredba (EU) br. 806/2014 – Članak 18. – Postupak sanacije – Izjava Europske središnje banke o propadanju ili vjerojatnoj propasti subjekta – Odluka Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) da ne donosi sanacijski program – Nepostojanje javnog interesa – Likvidacija u skladu s nacionalnim pravom – Dioničari – Nepostojanje izravnog utjecaja – Neopuštenost”)

(2022/C 165/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Ernests Bernis, Oļegs Fiļš, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (zastupnik: O. Behrends, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Jedinstveni sanacijski odbor (zastupnici: u početku H. Ehlers, A. Valavanidou i E. Muratori, zatim H. Ehlers i E. Muratori, agenti, uz asistenciju B. Heenana, *solicitor*, J. Rivasa Andrésa i A. Manzanequea Valverde, *abogados*), Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: E. Koupepidou i G. Marafioti, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Ernests Bernis i Oļegs Fiļš, OF Holding SIA i Cassandra Holding Company SIA snosit će vlastite troškove kao i troškove Jedinstvenog sanacijskog odbora.
3. Europska središnja banka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 320, 28. 9. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo – Španjolska) – CJ/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Predmet C-389/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti – Direktiva 79/7/EEZ – Članak 4. stavak 1. – Zabrana svake diskriminacije na temelju spola – Osobe koje pružaju usluge u kućanstvu – Zaštita u slučaju nezaposlenosti – Isključenje – Stavljanje radnica u posebno nepovoljan položaj – Legitimni ciljevi socijalne politike – Proporcionalnost”)

(2022/C 165/12)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CJ

Tuženik: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Izreka

Članak 4. stavak 1. Direktive Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba koja isključuje naknadu u slučaju nezaposlenosti iz davanja iz sustava socijalne sigurnosti koja se osobama koje pružaju usluge u kućanstvu priznaju na temelju zakonskog sustava socijalne sigurnosti ako ta odredba posebno stavlja u nepovoljan položaj radnice u odnosu na radnike i nije opravdana objektivnim čimbenicima koji nisu povezani s diskriminacijom na temelju spola.

(¹) SL C 423, 7. 12. 2020.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Korneuburg – Austrija) – Airhelp Limited/Austrian Airlines AG

(Predmet C-451/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 3. stavak 1. – Područje primjene – Izravno povezani let s polazištem i odredištem u trećoj zemlji – Jedinstvena rezervacija pri zračnom prijevozniku Zajednice – Presjedanje na državnom području države članice – Članak 5. stavak 1. točka (c) podtočka iii. i članak 7. – Zakašnjeli zamjenski let – Uzimanje u obzir stvarnog vremena dolaska u svrhu odštete”)

(2022/C 165/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Airhelp Limited

Tuženik: Austrian Airlines AG

Izreka

Članak 3. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 treba tumačiti na način da se ta uredba ne primjenjuje na izravno povezani let s jedinstvenom rezervacijom koji se sastoji od dvaju letova koje treba izvesti zračni prijevoznik Zajednice u slučaju kad se i polazišna zračna luka prvog leta i odredišna zračna luka drugog leta nalaze u trećoj zemlji, pri čemu je samo zračna luka u kojoj dolazi do presjedanja smještena na državnom području države članice.

(¹) SL C 433, 14. 12. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – PJ/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Predmet C-452/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Direktiva 2014/40/EU – Članak 23. stavak 3. – Okvirna konvencija Svjetske zdravstvene organizacije o nadzoru nad duhanom – Zabrana prodaje duhanskih proizvoda maloljetnicima – Sustav sankcija – Djelotvorne, proporcionalne i odvrćuće sankcije – Obveza prodavatelja duhanskih proizvoda da provjere dob kupca prilikom prodaje tih proizvoda – Novčana kazna – Obavljanje djelatnosti kafića u kojem se prodaju i duhanski proizvodi – Privremeno oduzimanje odobrenja za obavljanje djelatnosti u trajanju od 15 dana – Načelo proporcionalnosti – Načelo opreznosti”)

(2022/C 165/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PJ

Tuženici: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Izreka

Načelo proporcionalnosti treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se u slučaju prve povrede zabrane prodaje duhanskih proizvoda maloljetnicima, uz izricanje upravne novčane kazne, propisuje i privremeno oduzimanje odobrenja za obavljanje djelatnosti gospodarskom subjektu koji je povrijedio tu zabranu prodaje takvih proizvoda u trajanju od 15 dana, pod uvjetom da takav propis ne prekoračuje granice onoga što je prikladno i nužno kako bi se ostvario cilj zaštite zdravlja ljudi i osobito kako bi se smanjio broj pušača među mladim osobama.

⁽¹⁾ SL C 423, 7. 12. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d’État – Belgija) – Namur-Est Environnement ASBL/Région wallonne

(Predmet C-463/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 2011/92/EU – Procjena učinaka određenih projekata na okoliš – Direktiva 92/43/EEZ – Očuvanje prirodnih staništa – Odnos postupka procjene i odobrenja iz članka 2. Direktive 2011/92/EU i nacionalnog postupka odstupanja od mjera zaštite vrsta predviđenih Direktivom 92/43/EEZ – Pojam „odobrenje za provedbu projekta” – Složeni postupak donošenja odluka – Obveza procjene – Materijalni doseg – Faza postupka u kojoj se mora osigurati sudjelovanje javnosti u donošenju odluka”)

(2022/C 165/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d’État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Namur-Est Environnement ASBL

Tuženik: Région wallonne

Izreka

1. Direktivu 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš treba tumačiti na način da je odluka donesena na temelju članka 16. stavka 1. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore, kojom se nositelju projekta dopušta da odstupi od mjera koje se primjenjuju u području zaštite vrsta radi provedbe projekta u smislu članka 1. stavka 2. točke (a) Direktive 2011/92, obuhvaćena postupkom izdavanja odobrenja za provedbu tog projekta u smislu članka 1. stavka 2. točke (c) te direktive, u slučaju da, s jedne strane, do provedbe tog projekta ne može doći ako nositelj projekta nije ishodio tu odluku i, s druge strane, tijelo nadležno za odobravanje tog projekta zadržava mogućnost da njegove utjecaje na okoliš ocijeni strože nego što je to učinjeno u navedenoj odluci.
2. Direktivu 2011/92, uzimajući u obzir njezine članke 6. i 8., treba tumačiti na način da nije nužno da donošenju prethodne odluke, kojom se nositelju projekta odobrava da odstupi od mjera koje se primjenjuju u području zaštite vrsta radi provedbe projekta u smislu članka 1. stavka 2. točke (a) te direktive, prethodi sudjelovanje javnosti, ako je to sudjelovanje učinkovito osigurano prije donošenja odluke koju mora donijeti tijelo nadležno za moguće odobrenje za provedbu tog projekta.

(¹) SL C 9, 11. 1. 2021.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Belgija) – XXXX/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Predmet C-483/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička politika u području azila – Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite – Direktiva 2013/32/EU – Članak 33. stavak 2. točka (a) – Nedopuštenost zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u državi članici podnio državljanin treće zemlje koji je stekao status izbjeglice u drugoj državi članici pri čemu maloljetno dijete tog državljanina, koje je korisnik supsidijarne zaštite, boravi u prvoj državi članici – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 7. – Pravo na poštovanje obiteljskog života – Članak 24. – Najbolji interes djeteta – Nepostojanje povrede članka 7. i 24. Povelje o temeljnim pravima zbog nedopuštenosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Direktiva 2011/95/EU – Članak 23. stavak 2. – Obveza država članica da vode računa o održavanju obiteljskog jedinstva korisnikâ međunarodne zaštite”)

(2022/C 165/16)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XXXX

Tuženik: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Izreka

Članak 33. stavak 2. točku (a) Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite, s obzirom na članak 7. i članak 24. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da država članica iskoristi mogućnost, koju daje ta odredba, da odbaci zahtjev za međunarodnu zaštitu kao nedopušten zbog toga što je podnositelju zahtjeva druga država članica već odobrila status izbjeglice kad je taj podnositelj zahtjeva otac maloljetnog djeteta bez pratnje kojem je odobrena supsidijarna zaštita u prvoj državi članici, ne dovodeći pritom u pitanje primjenu članka 23. stavka 2. Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite.

(¹) SL C 9, 11. 1. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Curtea de Apel București – Rumunjska) – Alstom Transport SA/Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Predmet C-532/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 92/13/EEZ – Postupci nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru – Članak 1. stavci 1. i 3. – Pristup postupcima preispitivanja – Članak 2.c – Rokovi za podnošenje zahtjeva za preispitivanje – Izračun – Zahtjev za preispitivanje odluke o dopuštenosti ponuditeljeva sudjelovanja”)

(2022/C 165/17)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Alstom Transport SA

Tuženici: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Izreka

Članak 1. stavak 1. četvrti podstavak, članak 1. stavak 3. i članak 2.c Direktive Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014., treba tumačiti na način da rok u kojem uspješni ponuditelj može podnijeti zahtjev za preispitivanje naručiteljeve odluke kojom se, u okviru donošenja odluke o dodjeli ugovora, ponuda neuspješnog ponuditelja proglašava dopuštenom, može izračunati počevši od datuma na koji je taj uspješni ponuditelj primio tu odluku o dodjeli ugovora čak i ako, na taj datum, neuspješni ponuditelj nije ili nije još podnio zahtjev za preispitivanje te odluke. Nasuprot tomu, ako prilikom dostave ili objave navedene odluke navedenom uspješnom ponuditelju, u skladu s tim člankom 2.c, nije priopćen sažeti prikaz odgovarajućih razloga za njezino donošenje, kao što su to informacije o načinima ocjenjivanja navedene ponude, taj rok treba izračunati počevši od priopćenja takvog sažetka tom uspješnom ponuditelju.

(¹) SL C 53, 15. 2. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – „Tiketa” UAB/M. Š.

(Predmet C-536/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2011/83/EU – Potrošački ugovori – Pojam „trgovac” – Obveza informiranja u vezi s ugovorima na daljinu – Zahtjev pružanja informacija na jasan i razumljiv način te na trajnom nosaču podataka”)

(2022/C 165/18)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Tiketa” UAB

Tuženik: M. Š.

uz sudjelovanje: „Baltic Music” VŠĮ

Izreka

1. Članak 2. točku 2. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća treba tumačiti na način da „trgovac” u smislu te odredbe nije samo fizička ili pravna osoba koja djeluje u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću u pogledu ugovora obuhvaćenih tom direktivom, nego i fizička ili pravna osoba koja djeluje kao posrednik, u ime ili za račun tog trgovca, pri čemu se taj posrednik i glavni trgovac oboje mogu kvalificirati kao „trgovci” u smislu te odredbe a da nije potrebno da se time utvrdi postojanje dvostrukog pružanja usluga.
2. Članak 6. stavke 1. i 5. i članak 8. stavke 1. i 7. Direktive 2011/83 treba tumačiti na način da im se ne protivi to da se prije sklapanja ugovora informacije navedene u tom članku 6. stavku 1. potrošaču pruže samo u općim uvjetima pružanja usluga na internetskoj stranici posrednika, koje je taj potrošač aktivno odobrio označivanjem polja predviđenog u tu svrhu, pod uvjetom da ga se upozna s tim informacijama na jasan i razumljiv način. Međutim, takav način informiranja ne može zamijeniti predaju potrošaču potvrde ugovora na trajnom nosaču podataka u smislu članka 8. stavka 7. te direktive jer ta okolnost ne sprečava da te informacije čine sastavni dio ugovora na daljinu ili ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija.

⁽¹⁾ SL C 19, 18. 1. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Warszawie – Poljska) – ORLEN KolTrans sp. z o.o. / Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

(Predmet C-563/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Željeznički prijevoz – Direktiva 2001/14/EZ – Članak 4. – Određivanje infrastrukturnih pristojbi odlukom upravitelja – Članak 30. stavak 2. – Pravo žalbe željezničkih prijevoznika – Članak 30. stavak 6. – Sudski nadzor odluka regulatornog tijela”)

(2022/C 165/19)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ORLEN KolTrans sp. z o.o.

Tuženik: Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Izreka

1. Članak 30. stavak 2. točku (e) Direktive 2001/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2001. o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture, kako je izmijenjena Direktivom 2007/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007., treba tumačiti na način da se njime ne uređuje pravo željezničkog prijevoznika koji upotrebljava ili namjerava upotrebljavati željezničku infrastrukturu da sudjeluje u eventualnom postupku koji vodi regulatorno tijelo u svrhu donošenja odluke o odobrenju ili odbijanju prijedloga upravitelja infrastrukture o jediničnim vrijednostima osnovne pristojbe za minimalni pristup infrastrukturi.
2. Članak 30. stavak 6. Direktive 2001/14, kako je izmijenjena Direktivom 2007/58, treba tumačiti na način da željeznički prijevoznik koji upotrebljava ili namjerava upotrebljavati željezničku infrastrukturu mora imati mogućnost da pred nadležnim sudom osporava odluku regulatornog tijela kojom se odobravaju jedinične vrijednosti osnovne pristojbe za minimalni pristup infrastrukturi, koje je utvrdio upravitelj te infrastrukture.

⁽¹⁾ SL C 44, od 8. 2. 2021.

Presuda Suda (peto vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunjska) – SC Cridar Cons SRL / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Predmet C-582/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 167. i 168. – Pravo na odbitak – Odbijanje – Utaja poreza – Izvođenje dokaza – Prekid postupka po upravnoj žalbi koja se odnosi na porezno rješenje kojim je odbijeno pravo na odbitak, do ishoda kaznenog postupka – Postupovna autonomija država članica – Načelo porezne neutralnosti – Pravo na dobru upravu – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima”)

(2022/C 165/20)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Cridar Cons SRL

Tuženik: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Izreka

Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se nacionalnim poreznim tijelima dopušta da prekinu postupak po upravnoj žalbi podnesenoj protiv poreznog rješenja kojim je poreznom obvezniku odbijeno pravo na odbitak ulaznog poreza na dodanu vrijednost zbog njegova sudjelovanja u utaji poreza, radi prikupljanja dodatnih objektivnih informacija o tom sudjelovanju, pod uvjetom da, kao prvo, takav prekid ne uzrokuje odugovlačenje tog upravnog žalbenog postupka preko razumnog roka, kao drugo, odluka kojom se određuje taj prekid bude pravno i činjenično obrazložena i da podliježe sudskom nadzoru, te da kao treće, taj porezni obveznik može, ako se naposljetku ispostavi da je pravo na odbitak odbijeno protivno pravu Unije, u razumnom roku dobiti povrat odgovarajućeg iznosa i po potrebi, zatezne kamate na taj iznos. U tim okolnostima, ne zahtijeva se da navedeni porezni obveznik ima pravo na suspenziju primjene tog rješenja za vrijeme tog prekida postupka, osim u slučaju ozbiljne sumnje u njegovu zakonitost, ako je određivanje suspenzije primjene tog rješenja nužno da bi se izbjeglo nanošenje teške i nepopravljive štete interesima poreznog obveznika.

⁽¹⁾ SL C 53, 15. 2. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 3. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri i dr./UK i dr.

(Predmet C-590/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje odredbi utvrđenih zakonima i drugim propisima u vezi s djelatnosti liječnika – Direktive 75/363/EEZ i 82/76/EEZ – Specijalističko usavršavanje liječnika – Odgovarajuća naknada – Primjena Direktive 82/76/EEZ na usavršavanja koja su započela prije datuma njezina stupanja na snagu i koja su se nastavila nakon isteka roka za prenošenje”)

(2022/C 165/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Presidenza del Consiglio dei Ministri i dr.

Tuženici: UK i dr.

Izreka

Članak 2. stavak 1. točku (c), članak 3. stavke 1. i 2. te Prilog Direktivi Vijeća 75/363/EEZ od 16. lipnja 1975. o usklađivanju odredbi utvrđenih zakonima i drugim propisima u vezi s djelatnostima liječnika, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 82/76/EEZ od 26. siječnja 1982., treba tumačiti na način da se za sva specijalistička usavršavanja liječnika u punom ili nepunom radnom vremenu koja su započela prije stupanja na snagu Direktive 82/76, odnosno prije 29. siječnja 1982., a koja su se nastavila nakon isteka roka za njezino prenošenje, odnosno nakon 1. siječnja 1983., mora isplatiti odgovarajuća naknada za razdoblje tog usavršavanja od 1. siječnja 1983. do kraja tog specijalističkog usavršavanja, u smislu navedenog priloga, pod uvjetom da se predmetna specijalistička usavršavanja odnose na specijalizacije liječnika zajedničke svim državama članicama ili dvjema ili više njih i koje su navedene u člancima 5. ili 7. Direktive Vijeća 75/362/EEZ od 16. lipnja 1975. o uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama u medicini, uključujući o mjerama za lakše ostvarivanje prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga.

⁽¹⁾ Datum podnošenja: 10.11.2020.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-605/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 2. stavak 1. točka (c) – Primjenjivost ratione temporis – Isporuke koje podliježu PDV-u – Isporuka usluga uz naknadu – Kriteriji – Odnos unutar grupe – Isporuke koje se sastoje od popravka ili zamjene sastavnih dijelova vjetroagregata pod jamstvom i sastavljanja izvješća o neusklađenosti – Obavijesti o terećenju koje je izdao isporučitelj bez navođenja PDV-a – Isporučitelj o odbitak PDV-a za proizvode i usluge za koje su mu račun izdali njegovi podizvođači na osnovi istih isporuka”)

(2022/C 165/22)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Članak 2. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da transakcije koje ulaze u ugovorni okvir u kojem se određuje dobavljač usluga, stjecatelj tih usluga i priroda predmetnih usluga, koje je porezni obveznik uredno knjižio, a koje imaju naziv koji potvrđuje da je riječ o uslugama, i koje su dovele do naknade koju je primio pružatelj usluge, a koja čini stvarnu protuvrijednost navedenih usluga u obliku obavijesti o terećenju, čine isporuku usluga uz naknadu, u smislu te odredbe, neovisno o tome što, s jedne strane, porezni obveznik možda nije ostvario dobit i, s druge strane, postoji jamstvo koje se odnosi na proizvode koji su predmet navedenih isporuka.

(¹) SL C 44, 8. 2. 2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 24. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Liège – Belgija) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL / État belge (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL / État belge (C-53/21),

(Spojeni predmeti C-52/21 i 53/21) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno pružanje usluga – Članak 56. UFEU-a – Ograničenja – Porezno zakonodavstvo – Porez na dobit – Obveza kupaca usluga da sastave i proslijede poreznoj upravi popratnu dokumentaciju koja se odnosi na iznose koje su naplatili pružatelji usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici – Nepostojanje takve obveze glede pružanja usluga isključivo u jednoj državi članici – Opravdanje – Učinkovitost poreznog nadzora – Proporcionalnost)

(2022/C 165/23)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Liège

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL (C-53/21),

Druga stranka u postupku: État belge

Izreka

Članak 56. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice koji svakom društvu s poslovnim nastanom na državnom području te prve države članice nameće obvezu da poreznoj upravi proslijedi izvješća u vezi s plaćanjima za usluge kupljene od pružatelja usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, u kojoj se na potonje primjenjuje zakonodavstvo u području knjigovodstvene evidencije za poduzetnike i obveza izdavanja računa u skladu s propisima koji se odnose na porez na dodanu vrijednost to pod prijetnjom obračunavanja poreza na dobit u visini od 50 % ili 100 % iznosa koji odgovara vrijednosti tih usluga, ako u skladu s administrativnom praksom navedena prva država članica ne propisuje nikakvu istovjetnu obvezu ako navedene usluge pružaju pružatelji s poslovnim nastanom na njezinu državnom području.

(¹) SL C 128, 12. 4. 2021.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Curtea de Apel Craiova – Rumunjska) – postupak koji je pokrenuo RS

(Predmet C-430/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Vladavina prava – Neovisnost pravosuđa – Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UFEU-a – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Nadređenost prava Unije – Nepostojanje ovlaštenja nacionalnog suda da ispituje usklađenost s pravom Unije nacionalnog zakonodavstva za koje je ustavni sud dotične države članice utvrdio da je u skladu s ustavom – Stegovni postupak”)

(2022/C 165/24)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Craiova

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RS

Izreka

1. Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UFEU-a u vezi s člankom 2. i člankom 4. stavcima 2. i 3. UFEU-a, člankom 267. UFEU-a te načelom nadređenosti prava Unije treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis ili praksa koji podrazumijevaju da redovni sudovi države članice nisu ovlašteni ispitivati usklađenost s pravom Unije nacionalnog zakonodavstva za koje je ustavni sud te države članice ocijenio da je u skladu s nacionalnom ustavnom odredbom kojom se nalaže poštovanje načela nadređenosti prava Unije.
2. Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UFEU-a u vezi s člankom 2. i člankom 4. stavcima 2. i 3. UFEU-a, člankom 267. UFEU-a te načelom nadređenosti prava Unije treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis ili praksa koji omogućuju pokretanje stegovne odgovornosti nacionalnog suca zbog toga što je primijenio pravo Unije, kako ga tumači Sud, odstupivši od sudske prakse ustavnog suda odnosno države članice koja nije u skladu s načelom nadređenosti prava Unije.

⁽¹⁾ SL C 371, 3. 11. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. veljače 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskih uhiđenih naloga izdanih protiv X-a (C-562/21 PPU), Y-a (C-563/21 PPU)

(Spojeni predmeti C-562/21 PPU i C-563/21 PPU) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhiđbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 1. stavak 3. – Postupci predaje između država članica – Pretpostavke izvršenja – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. drugi stavak – Temeljno pravo na pošteno suđenje pred zakonom prethodno ustanovljenim neovisnim i nepristranim sudom – Sustavni ili opći nedostaci – Ispitivanje u dvije faze – Kriteriji primjene – Obveza pravosudnog tijela izvršenja da konkretno i precizno provjeri postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi za vjerovanje da će osoba protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog u slučaju predaje biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede svojeg temeljnog prava na pošteno suđenje pred zakonom prethodno ustanovljenim neovisnim i nepristranim sudom”)

(2022/C 165/25)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: X (C-562/21 PPU) Y (C-563/21 PPU)

Izreka

Članak 1. stavke 2. i 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da u slučaju kada pravosuđe tijelo izvršenja od kojeg se traži da odluči o predaji osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog raspolaže elementima koji upućuju na postojanje sustavnih ili općih nedostataka u pogledu neovisnosti sudbene vlasti države članice izdavateljice, a osobito u svezi s postupkom imenovanja članova te vlasti, ono može odbiti predaju te osobe

- u okviru europskog uhidbenog naloga izdanog radi izvršenja kazne zatvora ili mjere osiguranja oduzimanjem slobode, samo ako navedeno tijelo utvrdi da u konkretnim okolnostima predmeta postoje ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da je, uzimajući u obzir osobito elemente koje podnese navedena osoba i koji se odnose na sastav sudskog vijeća koje je odlučivalo o njezinu kaznenom predmetu ili na bilo koju drugu okolnost relevantnu za ocjenu neovisnosti i nepristranosti tog vijeća, povrijeđeno temeljno pravo te osobe na pošteno suđenje pred zakonom prethodno ustanovljenim neovisnim i nepristranim sudom, sadržano u članku 47. drugom stavku Povelje Europske unije o temeljnim pravima, i
- u okviru europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu vođenja kaznenog progona, samo ako to isto tijelo utvrdi da u konkretnim okolnostima predmeta postoje ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će, uzimajući u obzir osobito elemente koje podnese dotična osoba i koji se odnose na njezinu osobnu situaciju, prirodu kaznenog djela za koje se ona progoni, činjenični kontekst na kojem se temelji taj europski uhidbeni nalog ili na bilo koju drugu okolnost koja je relevantna za ocjenu neovisnosti i nepristranosti sudskog vijeća za koje je vjerojatno da će biti pozvano odlučivati u postupku koji se odnosi na tu osobu, potonja u slučaju predaje biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede tog temeljnog prava.

(¹) SL C 2, 3. 1. 2022.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 10. siječnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Parma – Italija) – kazneni postupak protiv osoba ZI i TQ

(Predmet C-437/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Igre na sreću – Koncesije za djelatnost prikupljanja oklada – Produljenje već dodijeljenih koncesija – Ozakonjenje centara za prijenos podataka (CTD) koji obavljaju tu djelatnost bez koncesije i policijskog odobrenja – Ograničeni rok – Očita nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku”)

(2022/C 165/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Parma

Stranke glavnog postupka

ZI, TQ

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 8. studenoga 2019. uputio Tribunale di Parma (Sud u Parmi, Italija) očito je nedopušten.

(¹) Datum podnošenja: 17. 9. 2020.

**Rješenje Suda (deseto vijeće) od 21. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Commissione tributaria provinciale di Roma – Italija) – Leonardo SpA/Agenzia delle Entrate –
Direzione Regionale del Lazio**

(Predmet C-550/21) ⁽¹⁾

*(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Zajednički sustav
poreza na dodanu vrijednost – Nepostojanje dostatnih objašnjenja – Očita nedopuštenost)*

(2022/C 165/27)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria provinciale di Roma

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Leonardo SpA

Tuženik: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je Commissione tributaria provinciale di Roma (Općinski porezni sud u Rimu, Italija) podnio odlukom od 21. srpnja 2021. očito je nedopušten.

⁽¹⁾ Datum podnošenja: 6. 9. 2021.

**Rješenje predsjednika Suda od 23. veljače 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Wiesbaden – Njemačka) – TV/Land Hessen**

(Predmet C-63/22) ⁽¹⁾

*(„Zaštita osobnih podataka – Obavještajna agencija (Ured za gospodarske informacije) – Ocjenjivanje
kreditne sposobnosti (scoring) fizičkih osoba na temelju neprovjerenih informacija koje su dostavili
vjerovnici – Zakonitost obrade podataka i zajednička odgovornost za tu obradu”)*

(2022/C 165/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TV

Tuženik: Land Hessen

Druga stranka: SCHUFA Holding AG

Izreka

Predmet C-63/22 briše se iz upisnika Suda.

⁽¹⁾ Datum podnošenja: 1. 2. 2022.

Žalba koju su 24. svibnja 2021. podnijeli Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol i Fernando Presencia protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 27. travnja 2021. u predmetu T-719/20, Macías Chávez i dr./Španjolska i Parlament

(Predmet C-322/21 P)

(2022/C 165/29)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol i Fernando Presencia (zastupnik: J. Jover Padró, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europski parlament i Kraljevina Španjolska

Rješenjem od 1. veljače 2022. Sud (deseto vijeće) odbio je žalbu kao djelomično očito nedopuštenu i djelomično očito neosnovanu te je žaliteljima naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 10. rujna 2021. podnijela Acciona, S.A. protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 30. lipnja 2021. u predmetu T-362/20, Acciona/EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)

(Predmet C-557/21 P)

(2022/C 165/30)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Acciona, S.A. (zastupnik: J. C. Erdozain López, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Agencia Negociadora PB, S.L.

Rješenjem od 27. siječnja 2022. Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) nije dopustio žalbu te je naložio društvu Acciona, S.A. snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. studenoga 2021. uputio Obersten Gerichtshofs (Austrija) – IEF Service GmbH/HB

(Predmet C-710/21)

(2022/C 165/31)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: IEF Service GmbH

Druge stranke u revizijskom postupku: HB

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 1. Direktive 2008/94/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se aktivnost nekog poduzeća u smislu tog članka odvija na području najmanje dviju država članica već ako poduzeće u drugoj državi članici nudi svoje usluge, u tu svrhu u toj državi članici zaposli prodajnog inženjera u obliku slobodnog zanimanja, a zaposlenik zaposlen u sjedištu poduzeća redovito svaki drugi tjedan radi od kuće u drugoj državi članici?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li članak 9. stavak 1. Direktive 2008/94/EZ tumačiti na način da zaposlenik u takvom poduzeću koji svoje boravište ima u drugoj državi članici i u toj državi članici podliježe obvezi socijalnog osiguranja, ali naizmjenice radi tjedan dana u državi članici u kojoj poslodavac ima svoje sjedište, a potom tjedan dana u državi članici u kojoj on ima svoje boravište i podliježe socijalnom osiguranju, u smislu tog članka „uobičajeno” radi u obje države članice?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje:

Treba li članak 9. stavak 1. Direktive 2008/94/EZ tumačiti na način da je za isplatu nepodmirenih potraživanja zaposlenika koji radi, ili uobičajeno radi, u dvije države članice

- a) nadležna jamstvena ustanova države članice čijem on zakonodavstvu podliježe u okviru koordinacije sustava socijalne sigurnosti (socijalnom osiguranju) ako su jamstvene ustanove u skladu s člankom 3. Direktive 2008/94/EZ u obje države organizirane na način da se doprinosi koje poslodavci uplaćuju osiguravatelju u svrhu financiranja moraju platiti kao dio obveznih doprinosa za socijalno osiguranje,
- b) ili jamstvena ustanova druge države članice, u kojoj svoje sjedište ima insolventno poduzeće, ili
- c) su nadležne jamstvene ustanove objiju država članica i zaposlenik prilikom podnošenja zahtjeva može odabrati kojoj će se ustanovi obratiti?

(¹) Direktiva 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca (SL 2008., L 283, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5. svezak 2., str. 128.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2021. uputila Curtea de Apel București
(Rumunjska) – R. I./Inspeția Judiciară, N. L.**

(Predmet C-817/21)

(2022/C 165/32)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke

Tužitelj: R. I.

Tuženici: Inspeția Judiciară, N. L.

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. i članak 19. stavak 1. drugi podstavak Ugovora o Europskoj uniji, Odluku 2006/928 (o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru napretka Rumunjske u ispunjavanju posebnih mjerila na području reforme pravosuđa i borbe protiv korupcije) (¹) te jamstva neovisnosti i nepristranosti propisana na temelju prava Europske unije, tumačiti na način da im se protiv nacionalni propis koji glavnom inspektoru Pravosudne inspekcije dopušta donošenje upravnih akata regulatorne prirode (podzakonske snage) i/ili pojedinačne prirode kojima samostalno odlučuje o organizaciji institucionalnog okvira Pravosudne inspekcije za odabir pravosudnih inspektora i ocjenu njihova rada, obavljanju inspeksijskih aktivnosti te o imenovanju zamjenika glavnog inspektora u slučaju kad su te osobe na temelju organskog zakona jedine ovlaštene poduzeti, odobriti ili osporiti mjere stegovne istrage koja se vodi protiv glavnog inspektora?

(¹) Odluka Komisije 2006/928 od 13. prosinca 2006. o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru napretka Rumunjske u ispunjavanju posebnih mjerila na području reforme pravosuđa i borbe protiv korupcije (SL 2006., L 354, str. 56.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 65., str. 53.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. prosinca 2021. uputila Înalta Curte de Casație și Justiție
(Rumunjska) – Banca A/ANA., Predsjednik ANAF-a**

(Predmet C-827/21)

(2022/C 165/33)

Jezik postupka: rumunjska

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke

Podnositelj prijedloga za ponavljanje postupka: Banca A

Druge stranke u postupku povodom prijedloga za ponavljanje postupka: ANAF, Predsjednik ANAF-a

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalno pravosudno tijelo dužno tumačiti nacionalno porezno pravno pravilo koje se primjenjuje na nacionalne situacije i kojim se uređuje neoporezivanje kapitalnih dobitaka koji se ostvaruju u slučaju ukidanja udjela koje društvo preuzimatelj drži u kapitalu društva koje se prenosi, na način koji je u skladu s Direktivom Vijeća 2009/133/EZ ⁽¹⁾ u okolnostima poput onih koje se ispituju i u kojima:
 - je nacionalni zakonodavac različitim pravnim pravilima uređio nacionalne postupke i slične prekogranične postupke i ta pravna pravila nisu jednaka;
 - se nacionalno pravno pravilo koje se primjenjuje na nacionalne postupke primjenjuje, međutim, na temelju pojmova iz Direktive, kao što su pojmovi spajanje, prijenos imovine i obveza, ukidanje udjela;
 - se obrazloženje nacionalnog poreznog zakona može tumačiti na način da je zakonodavac namjeravao utvrditi isto porezno rješenje za nacionalne postupke i za prekogranične postupke, koji se uređuju prenošenjem Direktive kako bi poštovao načelo porezne neutralnosti spajanja na nediskriminirajući način i kako bi se spriječilo narušavanje tržišnog natjecanja?
2. Treba li članak 7. Direktive Vijeća 2009/133/EZ tumačiti na način da se pravo na neoporezivanje kapitalnih dobitaka koji proizlaze iz postupka ukidanja udjela koje jedno društvo drži u drugom društvu nakon prijena dijelova imovine i obveza drugonavedenog društva prvonavedenom društvu, ne može uskratiti uz obrazloženje da postupak o kojem je riječ ne ispunjava sve uvjete koji se nacionalnim pravnim pravilom predviđaju kako bi se taj postupak kvalificirao kao spajanje?
3. Treba li članak 7. Direktive Vijeća 2009/133/EZ tumačiti na način da se pravo na neoporezivanje primjenjuje na dobit ostvarenu povoljnom kupnjom, koja se iskazuje u računu dobiti i gubitka društva preuzimatelja?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2009/133/EZ od 19. listopada 2009. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenose imovine i zamjene dionica društava iz različitih država članica te na prijenos sjedišta SE-a ili SCE-a iz jedne države članice u drugu (SL 2009., L 310, str. 34.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 317.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. siječnja 2022. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) –
RF/Finanzamt G**

(Predmet C-15/22)

(2022/C 165/34)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Podnositeljica revizije: RF

Druga stranka u revizijskom postupku: Finanzamt G

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. stavak 3. Ugovora o Europskoj uniji i članak 208. u vezi s člankom 210. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da im se protivi nacionalna upravna praksa prema kojoj se ne odobrava izuzimanje od oporezivanja u svim slučajevima u kojima se projekt razvojne suradnje financira u okviru Europskog razvojnog fonda, dok se pod određenim uvjetima od oporezivanja izuzima plaća radnika na temelju postojećeg radnog odnosa za djelatnost u vezi s njemačkom službenom razvojnom pomoći u okviru tehničke ili financijske suradnje koju u iznosu od najmanje 75 % financira savezno ministarstvo nadležno za razvojnu suradnju ili privatno društvo za razvojnu pomoć u državnom vlasništvu?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. siječnja 2022. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-23/22)

(2022/C 165/35)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodna pitanja

Dopušta li pravilno tumačenje Smjernica za regionalne potpore za 2014.–2020., u vezi s odredbama Uredbe Komisije (EU) br. 651/2014⁽¹⁾ od 16. lipnja 2014., osobito s njezinim člankom 1. i člankom 2. točkom 11., te Uredbom (EU) br. 1379/2013⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013., kao i Prilogom I. Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, zaključak da, u skladu s člankom 2. stavkom 2. i člankom 22. stavkom 1. Códiga Fiscal do Investimento (Porezni zakonik o ulaganjima), koji je donesen Decretom-Lei n. 162/2014 (Uredba sa zakonskom snagom br. 162/2014), od 31. listopada, te [s] člancima 1. i 2. Portarije n. 282/2014 (Ministarska uredba br. 282/2014) od 30. prosinca, djelatnost prerade proizvoda ribarstva i akvakulture, koja se odnosi na „usoljeni bakalar”, „smrznuti bakalar” i „odsoljeni bakalar” i koja je obuhvaćena šifrom djelatnosti CAE 10204Rev3, nije djelatnost prerade poljoprivrednih proizvoda za potrebe predviđenih poreznih potpora?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 651/2014 od 17. lipnja 2014. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članaka 107. i 108. Ugovora – SL 2014, L 187, str. 1

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1379/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture, izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 1184/2006 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 104/2000 – SL 2013, L 354, str. 1

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2022. uputio Pesti Központi Kerületi Bíróság (Mađarska) — PannonHitel Pénzügyi Zrt./Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

(Predmet C-51/22)

(2022/C 165/36)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PannonHitel Pénzügyi Zrt

Tuženik: Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

Prethodno pitanje

Treba li članak 5. stavak 1. točku (a) te članak 8. stavak 1. točku (a) prvu alineju i članak 8. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 ⁽¹⁾ tumačiti na način da putnik može izravno od zračnog prijevoznika ostvariti pravo na naknadu cjelokupnog iznosa vrijednosti karte po cijeni po kojoj je kupljena, čak i ako je kartu rezervirao uz pomoć treće strane koja djeluje kao posrednik i kojoj je putnik platio cijenu karte, pri čemu je posrednik taj koji je kupio kartu od zračnog prijevoznika te [mu] je platio cijenu karte, pri čemu nije utvrđeno da posrednik djeluje u svojstvu ovlaštenog agenta zračnog prijevoznika niti da je riječ o organizatoru turističkih putovanja?

⁽¹⁾ SL 2004., L 46, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2022. uputio Amtsgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – IA/DER Touristik Deutschland GmbH

(Predmet C-62/22)

(2022/C 165/37)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: IA

Tuženik: DER Touristik Deutschland GmbH

Prethodno pitanje

Treba li članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) ⁽¹⁾ tumačiti na način da se ta odredba uz pravilo o međunarodnoj nadležnosti odnosi i na pravilo o mjesnoj nadležnosti nacionalnih sudova u stvarima koje se odnose na ugovor o putovanju koje treba poštovati sud koji odlučuje o predmetu ako i potrošač kao putnik i druga ugovorna stranka kao organizator putovanja imaju svoj domicil ili sjedište u istoj državi članici, ali se odredište putovanja ne nalazi u toj državi članici, nego u inozemstvu, što dovodi do toga da dopunjavanjem nacionalnih odredbi o nadležnosti potrošač može ostvariti ugovorna potraživanja od organizatora putovanja pred sudom nadležnim na temelju njegova domicila?

⁽¹⁾ SL 2012., L 351, str. 1. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Viagogo AG/
Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato**

(Predmet C-70/22)

(2022/C 165/38)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Viagogo AG

Druge stranke u postupku: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi 2000/31/EZ ⁽¹⁾ i, konkretno, člancima 3., 14 i 15. u vezi s člankom 56. UFEU-a, primjena zakonodavstva države članice o prodaji ulaznica za događanja na sekundarnom tržištu čiji je učinak takav da se upravitelju platforme za udomljavanje sadržaja („hosting”) koji djeluje u Uniji, kao što je to žalitelj u ovom postupku, onemogućuje da trećim korisnicima pruža usluge oglašavanja prodaje ulaznica za događanja na sekundarnom tržištu, pri čemu tu djelatnost mogu obavljati samo prodavatelji, organizatori događanja ili drugi subjekti koji imaju odobrenje javnih tijela za izdavanje ulaznica na primarnom tržištu uz pomoć certificiranih sustava?
2. Usto, protivi li se članku 102. u vezi s člankom 106. UFEU-a primjena zakonodavstva države članice o prodaji ulaznica za događanja, na temelju kojeg sve usluge koje se odnose na sekundarno tržište ulaznica (i konkretno uslugu posredovanja) mogu obavljati samo prodavatelji, organizatori događanja ili drugi subjekti koji imaju odobrenje za izdavanje ulaznica na primarnom tržištu uz pomoć certificiranih sustava, pri čemu se iz obavljanja te djelatnosti isključuju davatelji usluga informacijskog društva koji namjeravaju poslovati kao pružatelji usluga udomljavanja sadržaja u skladu s člancima 14. i 15. Direktive 2000/31/EZ, osobito kada, kao u ovom slučaju, to isključenje dovodi do toga da se gospodarskom subjektu koji ima vladajući položaj na primarnom tržištu prodaje ulaznica omogućuje da svoj vladajući položaj proširi na usluge posredovanja na sekundarnom tržištu?
3. Može li se pojam pasivnog pružatelja usluga udomljavanja sadržaja, u skladu s europskim zakonodavstvom i posebno Direktivom 2000/31/EZ, upotrijebiti samo u slučaju nepostojanja bilo kakve aktivnosti filtriranja, odabira, indeksiranja, organiziranja, katalogiziranja, prikupljanja, ocjene, uporabe, izmjene, izvlačenja ili promocije sadržaja koje su objavili korisnici, što su aktivnosti za koje treba smatrati da su navedene kao primjeri i u pogledu kojih nije potrebno da se one obavljaju zajedno kako bi se smatralo da same po sebi ukazuju na to da je riječ o poduzetničkom upravljanju uslugom i/ili primjeni određene tehnike procjene ponašanja korisnika u svrhu povećanja vjernosti kupaca, odnosno treba li nacionalni sud provesti ocjenu relevantnosti navedenih okolnosti na način da je, iako postoji jedna ili više njih, moguće utvrditi da prevladava neutralnost usluge koja dovodi do toga da se pružatelj usluga udomljavanja sadržaja kvalificira kao pasivni davatelj tih usluga?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL 2000., L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

**Žalba koju su 3. veljače 2022. podnijeli Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD
Ypokatastima Allodapis protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 29. studenoga 2021. u predmetu
T-726/20, Grupa Azoty i dr./Komisija**

(Predmet C-73/22 P)

(2022/C 165/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis (zastupnici: D. Haverbeke, L. Ruessmann i P. Sellar, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine pobijano rješenje; i
- proglasi dopuštenom tužbu žalitelja na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Komisijine komunikacije od 25. rujna 2020. pod naslovom „Smjernice za određene mjere državne potpore povezane sa sustavom trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova nakon 2021.”⁽¹⁾; ili
- podredno, ukine pobijano rješenje zbog toga što je Opći sud trebao odgoditi odluku o dopuštenosti do donošenja odluke o meritumu tužbe; i
- vrati predmet pred Opći sud radi odlučivanja o meritumu; i
- naloži snošenje troškova drugoj stranci u postupku; i
- odgodi rješavanje pitanja troškova postupka pred Općim sudom do donošenja odluke o tužbi.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi, žalitelji se pozivaju na dva žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog: neodgovarajuće obrazloženje.

- Opći sud nije ispunio svoju obvezu da da prikladno obrazloženje. Prvo, u točkama 34. do 48. i 49. do 51. pobijanog rješenja, Opći sud nije razmotrio argumente koje su iznijeli žalitelji i nije utvrdio činjenice iz predmeta. Drugo, nije objasnio zašto se samo odluke koje je Komisija donijela u okviru određenog akta sekundarnog zakonodavstva mogu izravno odnositi na žalitelje. To se odnosi na točku 38. pobijanog rješenja.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava kada je naveo se akti ne odnose izravno na žalitelje.

- Opći sud upućuje na ustaljenu sudsku praksu podsjećajući na test za izravan utjecaj u točkama 26. do 30. pobijanog rješenja. Kao dio tog testa za izravan utjecaj, Opći sud mora ocijeniti sadržaj, prirodu, cilj i bit tog akta koji se osporava, kao i činjenični i pravni kontekst kojega je dio. Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava u ocjeni zahtjeva „izravnog utjecaja” iz članka 263. UFEU-a time što to nije učinio. To se odnosi na točke 34. do 48. pobijanog rješenja. Opći sud je stvorio situaciju u kojoj žalitelji više ne raspolažu pravnim lijekom. Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava time što nije slijedio i pravilno primijenio test za ocjenu izravnog utjecaja.

Podredno, Opći sud je trebao odgoditi odluku o dopuštenosti do donošenja meritorne odluke.

- Stavci 7. i 8. članka 130. Poslovnika Općeg suda zahtijevaju da Opći sud odgodi svoju odluku o prigovoru nedopuštenosti do donošenja odluke o meritumu ako to opravdavaju posebne okolnosti, te da zatim odredi nove rokove za nastavak postupka. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, te posebne okolnosti postoje kada je odgoda nužna za osiguranje dobrog sudovanja.
- Opći sud je morao ocijeniti prirodu, sadržaj i kontekst osporenog akta kako bi odredio da li se izravno odnosio na žalitelje. Za to je nužno ispitati sadržaj akta i da li nameće samostalne pravne obveze državama članicama. Postoji preklapanje između te ocjene i prvog žalbenog razloga koji se odnosi na meritum u pogledu činjenice da Komisija nije bila nadležna donijeti Prilog I osporenog akta. Time što nije odgodio odluku o Komisijinom prigovoru nedopuštenosti dok se ne saslušaju argumenti o meritumu, Opći sud je povrijedio odredbe stavaka 7. i 8. članka 130. svojeg Poslovnika.

⁽¹⁾ SL 2020., C 317, str. 5.

Žalba koju su 4. veljače 2022. podnijeli Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton, Trevira GmbH protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 29. studenoga 2021. u predmetu T-741/20, Advansa Manufacturing i dr./Komisija

(Predmet C-77/22 P)

(2022/C 165/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton, Trevira GmbH (zastupnici: D. Haverbeke, L. Ruessmann i P. Sellar, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Dralon GmbH, Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine pobijano rješenje; i
- proglasi dopuštenom tužbu žalitelja na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Komisijine komunikacije od 25. rujna 2020. pod naslovom „Smjernice za određene mjere državne potpore povezane sa sustavom trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova nakon 2021.”⁽¹⁾; ili
- podredno, ukine pobijano rješenje zbog toga što je Opći sud trebao odgoditi odluku o dopuštenosti do donošenja odluke o meritumu tužbe; i
- vrati predmet pred Opći sud radi odlučivanja o meritumu; i
- naloži snošenje troškova drugim strankama u postupku; i
- odgodi rješavanje pitanja troškova postupka pred Općim sudom do donošenja odluke o tužbi.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi, žalitelji se pozivaju na dva žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog: neodovarajuće obrazloženje.

- Opći sud nije ispunio svoju obvezu da da prikladno obrazloženje. Prvo, u točkama 34. do 48. i 49. do 51. pobijanog rješenja, Opći sud nije razmotrio argumente koje su iznijeli žalitelji i nije utvrdio činjenice iz predmeta. Drugo, nije objasnio zašto se samo odluke koje je Komisija donijela na temelju određenog akta iz sekundarnog zakonodavstva mogu izravno odnositi na žalitelje. To se odnosi na točku 38. pobijanog rješenja.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava kada je naveo se akti ne odnose izravno na žalitelje.

- Opći sud upućuje na ustaljenu sudsku praksu podsjećajući na test za izravan utjecaj u točkama 26. do 30. pobijanog rješenja. Kao dio tog testa za izravan utjecaj, Opći sud mora ocijeniti sadržaj, prirodu, cilj i bit tog akta koji se osporava, kao i činjenični i pravni kontekst kojega je dio. Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava u ocjeni zahtjeva „izravnog utjecaja” iz članka 263. UFEU-a time što to nije učinio. To se odnosi na točke 34. do 48. pobijanog rješenja. Opći sud je stvorio situaciju u kojoj žalitelji više ne raspolažu pravnim lijekom. Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava time što nije slijedio i pravilno primijenio test za ocjenu izravnog utjecaja.

Podredno, Opći sud je trebao odgoditi odluku o dopuštenosti do donošenja meritorne odluke.

- Stavci 7. i 8. članka 130. Poslovnika Općeg suda zahtijevaju da Opći sud odgodi svoju odluku o prigovoru nedopuštenosti do donošenja odluke o meritumu ako to opravdavaju posebne okolnosti, te da zatim odredi nove rokove za nastavak postupka. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, te posebne okolnosti postoje kada je odgoda nužna za osiguranje dobrog sudovanja.
- Opći sud je morao ocijeniti prirodu, sadržaj i kontekst osporenog akta kako bi odredio da li se izravno odnosio na žalitelje. Za to je nužno ispitati sadržaj akta i da li nameće samostalne pravne obveze državama članicama. Postoji preklapanje između te ocjene i prvog žalbenog razloga koji se odnosi na meritum u pogledu činjenice da Komisija nije bila nadležna donijeti Prilog I. osporenog akta. Time što nije odgodio odluku o Komisijinom prigovoru nedopuštenosti dok se ne saslušaju argumenti o meritumu, Opći sud je povrijedio odredbe stavaka 7. i 8. članka 130. svojeg Poslovnika.

(¹) SL 2020., C 317, str. 5.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. veljače 2022. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Papier Mettler Italia S.r.l. / Ministero della Transizione Ecologica (già Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

(Predmet C-86/22)

(2022/C 165/41)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Papier Mettler Italia S.r.l.

Tuženik: Ministero della Transizione Ecologica (già Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 114. stavcima 5. i 6. UFEU-a te članku 16. stavku 1. Direktive 94/62/EZ (¹), i članku 8. Direktive 98/34/EZ (²), primjena nacionalne odredbe kao što je ona koja se predviđa spornom međuministarskom uredbom i kojom se zabranjuje prodaja jednokratnih vrećica za nošenje izrađenih od materijala koji nisu biorazgradivi, ali koje ispunjavaju druge zahtjeve utvrđene Direktivom 94/62/EZ, u slučaju kad država članica prethodno nije obavijestila Europsku komisiju o tom nacionalnom zakonodavstvu koje sadržava tehničke propise koji su stroži u odnosu na zakonodavstvo Zajednice, nego ju je o tom zakonodavstvu izvijestila samo nakon što je ono doneseno i prije nego što je objavljena odluka?
2. Treba li članke 1. i 2., članak 9. stavak 1. i članak 18. Direktive 94/62/EZ, koji su dopunjeni pravnim pravilima iz točaka 1., 2. i 3. Priloga II. Direktivi, tumačiti na način da im se protivi donošenje nacionalnog pravnog pravila kojim se zabranjuje prodaja jednokratnih vrećica za nošenje izrađenih od materijala koji nisu biorazgradivi, ali koje ispunjavaju druge zahtjeve utvrđene Direktivom 94/62/EZ, ili se dodatne tehničke norme utvrđene nacionalnim zakonodavstvom mogu opravdati na temelju cilja koji se odnosi na osiguravanje višeg stupnja zaštite okoliša, pri čemu se, kad je to primjenjivo, uzima u obzir posebnost problematike prikupljanja otpada u državi članici i potrebe same države da provede i obveze Zajednice koje se predviđaju u tom povezanom području?
3. Treba li članke 1. i 2., članak 9. stavak 1. i članak 18. Direktive 94/62/EZ, koji su dopunjeni pravnim pravilima iz točaka 1., 2. i 3. Priloga II. Direktivi, tumačiti na način da predstavljaju jasno i precizno pravno pravilo kojim se može zabraniti bilo kakvo sprečavanje prodaje vrećica koje su u skladu sa zahtjevima utvrđenim Direktivom i koje može dovesti do toga da sva državna tijela, uključujući javnu upravu, provedu potrebno izuzimanje iz primjene eventualno neusklađenog nacionalnog zakonodavstva?

4) Naposljetku, može li predstavljati grubu i očitu povredu članka 18. Direktive 94/62/EZ donošenje nacionalnog zakonodavstva o zabrani prodaje jednokratnih vrećica za nošenje koje nisu biorazgradive, ali koje su izrađene u skladu sa zahtjevima utvrđenim Direktivom 94/62/EZ, u slučaju kad to zakonodavstvo nije opravdano ciljevima koji se odnose na osiguravanje višeg stupnja zaštite okoliša, posebnošću problematike prikupljanja otpada u državi članici i potrebe same države da provede i obveze Zajednice koje se predviđaju u tom povezanom području?

(¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL 1994., L 365, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 64., str. 12.)

(²) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i pravila (SL 1998., L 204, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2022. uputio Landgericht Essen (Njemačka) – DC/HJ

(Predmet C-97/22)

(2022/C 165/42)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Essen

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: DC

Tuženik: HJ

Prethodno pitanje

Treba li članak 14. stavak 5. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (¹) tumačiti na način da se tim člankom, u slučaju da naručitelj od svoje izjave o namjeri sklapanja ugovora o građenju sklopljenom izvan poslovnih prostorija odustane tek nakon što je trgovac svoje usluge već (u cijelosti) izvršio, isključuju sva prava na kompenzacijsku naknadu ili naknadu štete trgovca i ako uvjeti koji se tiču prava na kompenzacijsku naknadu prema propisima o pravnim posljedicama odustajanja doduše nisu ispunjeni, ali je naručitelj s osnove građevinskih radova trgovca povećao imovinu, odnosno obogatio se?

(¹) SL 2011., L 304, str. 64. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 260.)

OPĆI SUD

Rješenje Općeg suda od 10. veljače 2022. – TO/EEA

(Predmet T-434/21) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Izvršenje presude Općeg suda – Odluka koja nije osporena u rokovima – Pravomoćnost – Uvjetna obveza koju je tijelo nadležno za sklapanje ugovora o radu preuzelo u kontekstu mirnog rješenja spora izvan Općeg suda – Ponuda mirnog rješenja spora koju tužitelj nije prihvatio – Nepostojanje akta koji negativno utječe – Nedopuštenost”)

(2022/C 165/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: TO (zastupnik: É. Boigelot, odvjetnik)

Tuženik: Europska agencija za okoliš (zastupnici: O. Cornu, agent, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a da se, kao prvo, poništi odluka od 21. rujna 2020. kojom je EEA, s jedne strane, odbila izvršiti presudu od 11. lipnja 2019. TO/EEA (T-462/17, neobjavljena, EU:T:2019:397) i, s druge strane, odbila tužiteljeve zahtjeve od 16. rujna 2020. i, kao drugo, naloži EEA-i da tužitelju isplati, prvo, iznose koje odgovaraju naknadi za otkaz ugovora i naknadi za nastanjenje uvećane za zatezne kamate koje teku od 22. rujna 2016., drugo, iznos od 20 000 eura na ime naknade navodne neimovinske štete zbog otkrivanja trećim osobama njegovih osobnih podataka i, treće, iznos od 20 000 eura na ime navodne neimovinske štete zbog odbijanja da mu se dostavi razmjena pismena s njegovim prijašnjim punomoćnikom, kako prije tako i nakon izricanja presude.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. TO će snositi, osim vlastitih, i troškove Europske agencije za okoliš (EEA).

⁽¹⁾ SL C 349, 30. 8. 2021.

Tužba podnesena 27. siječnja 2022. – BNP Paribas/SRB

(Predmet T-71/22)

(2022/C 165/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: BNP Paribas (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Champsaur i A. Delors, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— naloži SRB-u da napravi cjeloviti sanacijski plan potvrđen u skladu s odlukom o sanaciji ⁽¹⁾;

- utvrdi da se osporavane odredbe politike o MREL-u ne smiju primijeniti;
- poništi odluku o sanaciji;
- poništi odluku koja se odnosi na MREL ^(?) i
- naloži SRB-u da plati tužiteljeve sudske troškove kao i druge troškove i izdatke koji se odnose na ovaj postupak.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe pet tužbenih razloga protiv odluke o sanaciji i osam tužbenih razloga protiv odluke koja se odnosi na MREL.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o sanaciji, kojim se tvrdi da je SRB počinio pogreške koje se tiču prava. Tužitelj smatra da se odlukom o sanaciji povređuju odredbe Uredbe (EU) br. 806/2014 od 15. srpnja 2014. ^(?) i Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075 od 23. ožujka 2016. ⁽⁴⁾ kao i načelo proporcionalnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o sanaciji, kojim se tvrdi da je SRB počinio očite pogreške u ocjeni i povrijedio načelo dobre uprave.
 - U prilog ovom razlogu, tužitelj ističe da je SRB donio univerzalnu strategiju „sanacija samo vlastitim sredstvima” za sve globalne sistemski važne institucije (GSV institucije), bez uzimanja u obzir stvarnih slučajeva sanacije, te je propustio pažljivo i nepristrano ispitati sve utemeljene i obrazložene elemente koje je tužitelj iznio u svojem izboru strategije sanacije.
3. Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o sanaciji, kojim se tvrdi da je SRB iznio stav koji odražava normativni odabir i time premašuje njegove ovlasti prema Uredbi (EU) br. 806/2014.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o sanaciji, kojim se tvrdi da je ista donesena povredom tužiteljeva prava na saslušanje i SRB-ove obveze obrazlaganja, jer on nije opravdao svoj izbor strategije sanacije za tužitelja.
5. Peti tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o sanaciji, kojim se tvrdi da određene odredbe Uredbe (EU) br. 806/2014, koje je SRB primijenio pri donošenju te odluke, povređuju temeljna prava i UFEU.
6. Prvi tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o MREL-u, kojim se tvrdi da se ta odluka temelji i da je suštinski povezana s odlukom o sanaciji te da stoga ne bi vrijedila ako bi se ta odluka poništila.
7. Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o MREL-u, kojim se tvrdi da je SRB počinio pogrešku koja se tiče prava tumačeći i primjenjujući odredbe Uredbe (EU) br. 806/2014.
 - U prilog ovom razlogu, tužitelj tvrdi da SRB nije uzeo u obzir u određivanju MREL-a bankarsku grupu nakon sanacije i kombinirani zaštitni sloj (CBR) nakon sanacije pri određivanju naknade za tržišno povjerenje, te nije proveo potpunu procjenu svih relevantnih elemenata izračuna MREL-a niti naveo razloge za svoj izračun MREL-a.
8. Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o MREL-u, kojim se tvrdi da je SRB počinio očite pogreške u ocjeni pri određivanju MREL-a te je povrijedio načelo dobre uprave u mjeri u kojoj nije izvršio pažljivo i neprostranu ocjenu grupe BNP Paribas nakon sanacije i osobito nije uzeo u obzir učinak sanacije na veličinu i poslovni model grupe BNP Paribas.
9. Četvrti tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o MREL-u, kojim se tvrdi da je SRB povrijedio načelo legitimnih očekivanja time što nije primijenio nekoliko odredbi svoje vlastite politike MREL-a u pogledu prilagodbe MREL-a.
10. Peti tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o MREL-u, kojim se tvrdi da je SRB povrijedio načelo proporcionalnosti, pravo na vlasništvo i slobodu poslovanja određivanjem iznosa MREL-a koji je nerazmjernan s obzirom na ciljeve sanacije.
11. Šesti tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o MREL-u, kojim se tvrdi da je SRB propustio obrazložiti odluku jer u nju nije uključio sve elemente potrebne kako bi tužitelj razumio na temelju čega i u skladu s kojom metodologijom je MREL utvrđen i zašto je takva metodologija odstupila od opće metodologije postavljene u politici MREL-a.

12. Sedmi tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o MREL-u, kojim se tvrdi da je SRB povrijedio tužiteljevo pravo na saslušanje odbivši iz principa uzeti u obzir određene komentare.
13. Osmi tužbeni razlog, koji se odnosi na odluku o MREL-u, kojim se tvrdi da politika MREL-a, na kojoj se temelji odluka o MREL-u, povrjeđuje Uredbu (EU) br. 806/2014 i predstavlja zlouporabu ovlasti od strane SRB-a, utoliko što odražava normativni izbor u području sanacije i zadire u ovlasti zakonodavca.

-
- (¹) Sanacijska odluka o kojoj je riječ: zajednička odluka o sanacijskom planu grupe i procjeni mogućnosti sanacije društva BNP Paribas i njegovih podružnica, kako su dogovorili Jedinstveni sanacijski odbor, Magyar Nemzeti Bank, Finanstillsynet i Bankowy Fundusz Gwarancyjny 4. studenoga 2021., referentni br. RC/JD/2020/52.
- (²) Odluka koja se odnosi na MREL o kojoj je riječ: zajednička odluka o određivanju minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za društvo BNP Paribas i neke od njegovih podružnica, sukladno dogovoru SRB-a, Magyar Nemzeti Bank, Finanstillsynet i Bankowy Fundusz Gwarancyjny 4. studenoga 2021., referentni br. RC/JD/2020/53.
- (³) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1.).
- (⁴) Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 od 23. ožujka 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju sadržaj planova oporavka, planova sanacije i planova sanacije grupe, minimalni kriteriji koje nadležno tijelo treba procijeniti u pogledu planova oporavka i planova oporavka grupe, uvjeti za financijsku potporu grupe, zahtjevi za neovisne procjenitelje, ugovorno priznavanje ovlasti otpisa i konverzije, postupci i sadržaj zahtjeva u pogledu obavješćivanja i obavijesti o suspenziji te operativno funkcioniranje sanacijskih kolegija (SL 2016., L 184, str.1.).

Tužba podnesena 15. veljače 2022. – Associazione „Terra Mia Amici No Tap”/EIB

(Predmet T-86/22)

(2022/C 165/45)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Associazione „Terra Mia Amici No Tap” (Melendugno, Italija) (zastupnik: A. Calò, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi i proglasi da je Europska investicijska banka pogriješila kada je proglasila nedopuštenim i nepravodobnim zahtjev za preispitivanje koji je uputila udruga tužitelj;
- naloži Europskoj investicijskoj banci da donese odluku o povlačenju financiranja odobrenih TAP AG-u;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na navodnoj nedopuštenosti zahtjeva za preispitivanje.

- U tom pogledu tužitelj se poziva na povredu Aarhuške konvencije te Uredbe (EZ) br. 1367/2006 (¹) od 6. rujna 2006. i Uredbe (EU) br. 2021/1767 (²), točaka 1., 6. i 9. preambule EIB Statement of Environmental and Social Principles and Standards. Tvrdi da je u konkretnom slučaju EIB trebao povući odobrena financiranja, s obzirom na to da se zahtjev za preispitivanje odnosio na upravni akt u smislu prava okoliša.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na navodnoj zastari zahtjeva za preispitivanje zbog protoka rokova.

- U tom pogledu tužitelj se poziva na povredu Aarhuške konvencije te Uredbe (EZ) br. 1367/2006 od 6. rujna 2006. i Uredbe (EU) br. 2021/1767, točaka 1., 6. i 9. preambule EIB Statement of Environmental and Social Principles and Standards. Tvrdi da je u konkretnom slučaju EIB propustio povući financiranje, pri čemu je povlačenje trebalo provesti novim, samostalnim i zasebnim aktom u odnosu na onaj kojim je prethodno bilo odobreno financiranje, te da u svakom slučaju rok od šest tjedana za podnošenje zahtjeva za preispitivanje treba računati od početka funkcioniranja djela, s obzirom na to da je ugovorom bilo određeno da se financirani subjekt do tog datuma mora uskladiti sa standardima EIB-a.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi točke 36. EIB Statement of Environmental and Social Principles and Standards iz 2009.

- U tom pogledu tužitelj navodi da u konkretnom slučaju točka 36. predviđa da EIB zahtijeva da svi financirani projekti moraju poštovati barem:

- mjerodavno nacionalno zakonodavstvo u području okoliša;
- mjerodavno zakonodavstvo EU-a u području okoliša, posebno Direktive PUO EU-a i direktive o zaštiti prirode, te sektorske i „transverzalne” direktive;
- načela i standarde relevantnih međunarodnih konvencija u području okoliša uključenih u pravo EU-a.

U konkretnom slučaju nijedna od navedenih točaka nije bila poštovana.

Naime, razvidno je da su dokazane sljedeće povrede:

a. zakonodavstvo EU-a u području okoliša, konkretno:

- a.I. uvodna izjava 36. u vezi s člancima 4. i 14. Uredbe (EU) br. 347/2013 (nepostojanje analize troškova i koristi);
- a.II. uvodna izjava 31. Uredbe (EU) br. 347/2013 u vezi s člankom 5. stavkom 1. i Prilogom IV. bilješkom 1. Direktive 2011/92/EU (vanjski kumulativni učinci);
- a.III. uvodna izjava 31. Uredbe (EU) br. 347/2013 u vezi s člankom 5. stavkom 1. i Prilogom IV. bilješkom 1. Direktive 2011/92/EU (unutarnji kumulativni učinci) – Zabrana „Salami Slicing”;
- a.IV. članak 2. stavak 1. Direktive 2011/92/EU, članak 6. stavci 3. i 4. Direktive o staništima;
- a.V. članak 4. stavak 4. Direktive 2009/147, Direktiva o pticama;
- a.VI. uvodna izjava 30. u vezi s člankom 9. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 i člankom 6. Direktive PUO (Transparentnost i sudjelovanje);
- a.VII. uvodna izjava 28. u vezi s člankom 7. Uredbe (EU) br. 347/2013 (propis o staništima);
- a.VIII. povreda članka 191. stavka 1. UFEU-a, zajedno s povredom Izjave Europske investicijske banke o socijalnim i okolišnim načelima i standardima, koju je Upravno vijeće potvrdilo 3. veljače 2009.

b. Talijansko zakonodavstvo, konkretno:

- b.I. Zakonodavna uredba 42/2004 o prijenosu Konvencije o krajobrazima, članak 26.;
- b.II. Zakonodavna uredba 42/2004 o prijenosu Konvencije o krajobrazima, članak 146.;
- b.III. članak 14.ter Zakona br. 241 od 7. kolovoza 1990., Konferencija usluga;
- b.IV. odredba A57 Ministarske uredbe 223/14 o usklađivanju u području okoliša;
- b.V. Zakonodavna uredba 152/06, Nepostojanje sankcija;
- b.VI. članak 452. *quater* Kaznenog zakonika (ekološka katastrofa).

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Uredbe (EU) br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. travnja 2013.
- U tom pogledu tužitelj tvrdi da, naime, po svemu sudeći nikada nije bila provedena odgovarajuća analiza troškova i koristi.

- (¹) Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)
- (²) Uredba (EU) 2021/1767 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. listopada 2021. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1367/2006 o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2021., L 356, str. 1.)

Tužba podnesena 17. veljače 2022. – Hahn Rechtsanwälte/Komisija

(Predmet T-87/22)

(2022/C 165/46)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Hahn Rechtsanwälte PartG mbB (Bremen, Njemačka) (zastupnik: odvjetnik K. Künstner)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije C(2021) 9326 *final* od 7. prosinca 2021.;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju razloga za odbijanje na temelju članka 4. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 (¹)
- Komisija nije dokazala postojanje komercijalnih interesa stranaka, u smislu članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001, vrijednih zaštite u postupku u vezi sa zabranjenim sporazumom AT.40178 – Emisije iz automobila, niti je provela ispitivanje konkretnog slučaja.
- Komisija se ne može pozvati na zaštitu istražnih radnji jer je riječ o istrazi o zabranjenom sporazumu koja je već završena o kojoj je donesena pravomoćna odluka i u kojoj, osim toga, nije provela ispitivanje konkretnog slučaja.
- Komisija se poziva na opću pretpostavku o neotkrivanju, iako uvjeti iz članka 4. stavka 2. prve i/ili treće alineje Uredbe (EZ) br. 1049/2001 nisu ispunjeni, što dovodi do nedopuštenog izokretanja odnosa između pravila i iznimke u pogledu prava na pristup.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na postojanju prevladavajućeg javnog interesa koji opravdava otkrivanje u smislu članka 4. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001
- Komisija pogrešno nije utvrdila postojanje prevladavajućeg javnog interesa u smislu članka 4. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001.
- u ovom slučaju je očita povreda općeg interesa jer se protutržišni zabranjeni sporazum odnosi i na poremećajne uređaje osobnih vozila i na prekomjerne emisije ugljikovog oksida koji imaju štetne učinke na zdravlje, okoliš i klimu.

- prema Europskoj agenciji za okoliš (EEA) oko 12 800 ljudi umire svake godine samo u Njemačkoj od onečišćenja zraka uzrokovanog NO₂.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju konkretnog ispitivanja djelomičnog pristupa u skladu s člankom 4. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001
- Komisija nije dovoljno konkretno ispitala treba li, alternativno, biti dopušten djelomični pristup dokumentima u skladu s člankom 4. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001.
 - nije provedeno ispitivanje može li se primijeniti za podnositelja zahtjeva manje restriktivna mjera u pogledu prava na pristup.

(¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

Tužba podnesena 21. veljače 2022. – OG i dr./Komisija

(Predmet T-101/22)

(2022/C 165/47)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: OG, OH, OI i OJ (zastupnik: D. Gómez Fernández, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članak 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2021/2288 (¹) od 21. prosinca 2021. o izmjeni Priloga Uredbi (EU) 2021/953 (²) Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu razdoblja prihvatanja potvrda o cijepljenju izdanih u formatu EU digitalne COVID potvrde na kojima je navedeno da je dotična osoba potpuno cijepljena primarnom serijom cjepiva,
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi pravila o nadležnosti i članka 290. stavka 1. UFEU-a.
 - U tom pogledu tužitelji se pozivaju na prekoračenje delegirane ovlasti koju je dodijelio Europski parlament u članku 12. i članku 5. stavku 2. Uredbe 2021/953, kao i tih samih članaka, jer pobijana uredba ne poštuje bitne elemente ovlašćujućeg akta i, u svakom slučaju, ne nalazi se u zakonodavnom okviru određenom temeljnim zakonodavnim aktom jer izmjene nisu potrebne zbog znanstvenog napretka u suzbijanju pandemije bolesti COVID-19.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi pravila o nadležnosti i članka 290. stavka 1. UFEU-a
 - U tom pogledu tužitelji se pozivaju na prekoračenje delegirane ovlasti koju je dodijelio Europski parlament u članku 12. i članku 5. stavku 4. Uredbe 2021/953, kao i tih samih članaka. Ističe se bitna povreda postupka jer se provodio navedeni hitni postupak iako nije postojao konkretan slučaj koji ga opravdava, odnosno nisu se pojavili novi znanstveni dokazi niti su to zahtijevali krajnje hitni razlozi.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnog prava na slobodno kretanje priznato člankom 21. UFEU-a, člankom 45. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 2. Protokola br. 4. uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, kao i povredi članka 27. Direktive 2004/38/EZ od 29. travnja te načela proporcionalnosti.

- U tom pogledu, navodi se da uvedena ograničenja ne odgovaraju razlozima javnog zdravlja kao i da nisu dokazane ni njihova djelotvornost ni nužnost.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih prava iz Povelje, jednakosti pred zakonom (članak 20.) i nediskriminacije (članak 21.), i odgovarajućih prava iz Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava (EKLJP) jer je bez znanstvene osnove uvedena razlika u postupanju između potpuno cijepljenih osoba i osoba koje su primile dodatnu dozu cjepiva.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi u vidu materijalne nenadležnosti
- U tom pogledu poziva se na povredu načela dodjeljivanja te članka 5. i 168. UFEU-a jer ni Komisija ni Unija nemaju nadležnosti donositi mjere koje cijepljenje čine obveznim, pa čak ni neizravno time što se prijeti automatskim gubitkom potvrde o cijepljenju po isteku 270 dana od potpunog cijepjenja.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih prava priznatih Poveljom, na slobodu (članak 6.), na privatni i obiteljski život (članak 7.), na ljudsko dostojanstvo (članak 1.) i na tjelesni integritet osobe (članak 3.), i odgovarajućih prava iz EKLJP-a jer je neizravno nametnuto cijepljenje dodatnom dozom time što se prijeti gubitkom potvrde o cijepljenju.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti.
- U tom pogledu se poziva na povredu članka 18. EKLJP-a jer se delegiranom uredbom nastoji postići svrha koja je različita od predviđene. Naime, želi se postići nalaganje cijepjenja dodatnom dozom time što se prijeti automatskim gubitkom potvrde o cijepljenju.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/2288 od 21. prosinca 2021. o izmjeni Priloga Uredbi (EU) 2021/953 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu razdoblja prihvatanja potvrda o cijepljenju izdanih u formatu EU digitalne COVID potvrde na kojima je navedeno da je dotična osoba potpuno cijepljena primarnom serijom cjepiva (SL 2021., L 458, str. 459.)

(²) Uredba (EU) 2021/953 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2021. o okviru za izdavanje, provjeru i prihvatanje interoperabilnih potvrda o cijepljenju, testiranju i preboljenju bolesti COVID-19 (EU digitalna COVID potvrda) radi olakšavanja slobodnog kretanja tijekom pandemije bolesti COVID-19 (SL 2021., L 211, str. 1. i ispravak SL 2022., L 72, str. 7.)

Tužba podnesena 22. veljače 2022. – Transgourmet Ibérica/EUIPO – Aldi (Gourmet)

(Predmet T-102/22)

(2022/C 165/48)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Transgourmet Ibérica, SAU (Gerona, Španjolska) (zastupnici: C. Duch Fonoll i I. Osinaga Lozano, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije Gourmet – žig Europske unije br. 8 143 653

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. prosinca 2021. u predmetu R 862/2021-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u cijelosti;
- vrati predmet žalbenom vijeću kako bi donijelo konačnu odluku i

- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje vlastitih troškova, kao i tužiteljevih troškova u ovom postupku, u postupku pred žalbenim vijećem i u prvostupanjskom postupku.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 3. Direktive (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća i povezane sudske prakse;
- povreda članka 64. stavaka 2. i 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta Vijeća u vezi s člankom 10. stavkom 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 i povezane sudske prakse;
- povreda članka 64. stavaka 2. i 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta Vijeća u vezi s člankom 18. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 24. veljače 2022. – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)

(Predmet T-106/22)

(2022/C 165/49)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikozija, Cipar) (zastupnici: S. Malynicz, *Barrister-at-Law*, i C. Milbradt, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: M. J. Dairies EOOD (Sofija, Bugarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije BBQLOUMI – žig Europske unije br. 12 898 029

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka četvrtoga žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. prosinca 2021. u predmetu R 656/2021-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku da svaki snosi vlastite troškove i snosi tužiteljeve troškove za poništenje.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 74. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;

- žalbeno vijeće povrijedilo je sudsku praksu Suda o razlikovnom karakteru;
- žalbeno vijeće je pogrešno stavilo teret dokazivanja na nositelja ranije registriranog žiga, tužitelja, da dokaže zahtijevanu razinu razlikovnog karaktera;
- žalbeno vijeće nije navelo valjane razloge za svoje temeljno utvrđenje da raniji zajednički žig nema razlikovni karakter

Tužba podnesena 28. veljače 2022. – Adegas Ponte da Boga/EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)

(Predmet T-107/22)

(2022/C 165/50)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Adegas Ponte da Boga, SL (Ourense, Španjolska) (zastupnik: C. Sueiras Villalobos, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Viñedos y Bodegas Dominio de Tares, SA (San Román de Bembibre, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig P3 DOMINIO DE TARES – žig Europske unije br. 16 691 651

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašenje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. prosinca 2021. u predmetu R 479/2021-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku.
- naloži snošenje troškova EUIPO-u, kao i svakom intervenijentu koji bi se mogao uključiti u ovaj postupak u potporu pobijanoj odluci.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 3. ožujka 2022. – OK/ESVD

(Predmet T-113/22)

(2022/C 165/51)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: OK (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- o zahtjevu za pomoć:
 - poništi odluku direktorice za ljudske resurse ESVD-a kojom se djelomično odbija njegov zahtjev za pomoć zbog uznemiravanja i diskriminirajućeg postupanja, dostavljenu [povjerljivo] ⁽¹⁾;
 - poništi, prema potrebi, u dijelu u kojem dopunjuje odluku od 15. lipnja 2021., odluku glavnog tajništva ESVD-a kojom se odbijaju njegove pritužbe [povjerljivo] u pogledu odluke o djelomičnom odbijanju gore navedenog zahtjeva za pomoć, dostavljenu [povjerljivo];
- o sadržaju, doseg i izvršenju sporazuma sklopljenog [povjerljivo] u predmetu [povjerljivo]:
 - poništi sporazum o nagodbi od [povjerljivo] zbog nedostatka pristanka i nepoštovanja njezinih odredbi;
 - poništi, u dijelu u kojem predstavlja provedbu tog sporazuma, prešutnu odluku kojom se tužitelj promiče u razred AD 14 retroaktivno od 1. siječnja 2018., kako se on s njom upoznao kad je primio svoju platnu listu za svibanj 2021. i kako je formalno potvrđena odlukom glavnog direktora za ljudske resurse ESVD-a (tijelo za imenovanje) [povjerljivo];
 - poništi odluku od 30. studenoga 2021. glavnog direktora za ljudske resurse kojom je ESVD odbio njegovu pritužbu [povjerljivo] podnesenu protiv izostanka izričite odluke o njegovu promaknuću u razred AD 14 od 1. siječnja 2018. i protiv ESVD-ovog podnošenja u predmetu [povjerljivo] neistinite izjave kojoj su cilj i posljedica bili iskriviti mišljenje Općeg suda i tužiteljevu mogućnost pozivanja na načelo jednakog postupanja;
- naloži tuženiku plaćanje tužitelju naknade njegove imovinske štete u iznosu od 52 400 eura i plaćanje naknade njegove neimovinske štete u simboličnom iznosu od 1 eura;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe protiv odluke o odbijanju njegova zahtjeva za pomoć tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na skrivljenom postupanju službe, povredi dužnosti brižnog postupanja prema dužnosniku žrtvi uznemiravanja, povredi Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni u pogledu stvarnosti činjenica uznemiravanja koje je pretrpio tužitelj.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti i povredi članka 47. Povelje.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti, povredi članka 227. UFEU-a i članka 44. Povelje.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na nesukladnosti ispitivanja zahtjeva za pomoć s odlukom [povjerljivo].

U prilog osnovanosti tužbe protiv prešutne odluke o promaknuću i protiv sporazuma o nagodbi sklopljenog u predmetu [povjerljivo] tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prijeveri i ništavosti sporazuma sklopljenog u predmetu [povjerljivo].
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na ESVD-ovom nepoštovanju sporazuma i zloporabnom pozivanju na pravomoćnost.

(¹) Povjerljivi podaci su izostavljeni.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR